

BEHEERSCHT 'T LIED DE WERKZAAMHEID

◆ ◆ ◆ ◆ UWS LEVENS. ◆ ◆ ◆ ◆

(RODENBACH)

LIEDEREN

VAN

EMIEL HULLEBROECK

DRUKKERIJ "MINERVA,"

Fabriekstraat, 45 - BRUSSEL

L I E D E R E N

VAN

EMIEL HULLEBROECK

Dit zijn versjes der beste vlaamsche dichters door EMIEL HULLEBROECK op muziek gezet.

Zij zijn uitgegeven in bundeltjes van zes liederen. Ieder bundeltje (zang en pianobegeleiding) kost 3 frank.

BOEKHANDEL *De Standaard*, Greepstraat, 43, Brussel.

LIEDEREN
VAN
EMIEL HULLEBROECK

Eerste Reeks.

O, gij Zonnige, Wonnige Wereld.

René de Clercq.

Hoe stoeit nu der lente levensaâm
Door woud en weide en veld !
Reeds slaat de lijster in bosch en braam,
De leeuwerik zingt met de boschvink saam;
O, gij zonnige, wonnige wereld !

Straks komt de Mei en het bosch heeft saan
Zijn reuktent opgesteld ;
Sneeuw witte wolken de lucht omgaan
En boomen en tronken vol rozen staan.
O, gij zonnige, wonnige wereld !

O jôngens en meisjes, omkranst uw hoofd.
Ten dans om de linde gesneld ;
Wat heden prijkt is morgen ontloofd
En hetsneeuwt en stormt, eer 't één geloofd
In die zonnige wonnige wereld !

Kerlingaland.

Theodoor Stevens.

Waar kerelen woonden,
Daar wonen we goed ;
Daar golft op de voren
Het welige koren,
Daar weren de duinen den reuzigen vloed.
Kerlingaland, Gegroet !

Want de kerelen minden,
Bevrijdden dit land ;
Ze steunden den standaard
En reddden den landaard,
Al leefden zij bij 'nen roggenen kant.
Kerlingaland, Gegroet !

Wat de kerelen wonnen,
Bewaren we vrij ;
We haten wat valsch is,
Bestrijden wat walsch is,
Verschoppen de waan en de dwingelandij
Kerlingaland, Gegroet !

Kerlingaland : land der oude kerels van Vlaanderen.

Roggenen kant : boterham van roggebrood.

Walsch : Gallisch, Franschgezind.

Mooi Grietje. Gustaaf de Mey.

Mooi Grietje staat op liefdewacht,
 Te middernacht, te middernacht ;
 Ze tuurt aan 't open vensterkijn,
 Ver in den bleeken maneschijn.
 Mooi Grietje staat te middernacht
 Op liefdewacht.

Het goede vol gezicht der maan,
 Staart Grietjen uit den hoogen aan ;
 't Schijnt wel of om haar breeden mond
 Een mêelijktrek te lezen stond,
 Het goede vol gezicht der maan
 Staart Grietjen aan.

Mooi Grietje tuurt, mooi Grietje wacht ;
 't Wordt later, later in den nacht ;
 De mane pinkt haar deernis weg,
 Glijdt verder over haag en heg ;
 De nachtuil krast een spottend lied :
 Die arme Griet !

Scheiden. Willem Gijsels.

Speleman, nu moogt ge zwijgen,
 Wilt ge wezen vroed ;
 Ziet ge niet mijn boezem hijgen ?
 Speleman, nu moogt ge zwijgen,
 Want ge speelt te zoet.

Tranen blinken in haar oogen ;
 Ik schenk heur mijn hart,
 Dat ze zal bewaren mogen.
 Tranen blinken in haar oogen.
 Scheiden, welke smart !

Kind, gij zult het trouw bewaren,
 Tot ik wederkeer ;
 Bij u vreest het geen gevaren,
 Kind, gij zult mijn hart bewaren.
 Scheiden doet zoo zeer.

*Hoe menig liedje van de straat,
 Dat veel te wenschen overlaat.*

X

Liefdelied.

Willem Gijssels,

Waarom weenen de bloemen, van zaligheid, zat,
Elken morgend de blaadjes der kelken nog nat ?
Ze zien mij toch dwalen, mistroostig alleen
Langs den wegel, waar vroeger wij gingen

[getwêen.

Waarom zingen de vogels nog immer hun lied ?
O, ze voelen de drukte mijns harten dan niet ?
Ze spelen en kweelen als vroeger en meer !
Het is overal leutig alwaar ik mij keer !

Waarom dartelt het windje nog vroolijk alom ?
Waarom klingelt het klokje zoo blijde, waarom ?
Ze laten mij loopen, mistroostig alleen
Langs den wegel waar vroeger wij gingen

[getwêen.

Het is winter daarbinnen, het woelt er zoo bang ;
In het diepste mijns harten zwijgt morgengezang,
Komt, buldert, orkanen, voort zonder gena !
Want de liefde werpt doornen alom waar ik ga.

*Hij die geen liedje zingen kan
Die moet er maar eentje fluiten.*

W. Gijssels.

Moederke alleen.

René de Clercq.

Wie zal er ons kindeke douwen
En doet het zijn moederke niet ?
Wie zal er zijn dekantjes vouwen,
Dat 't schaarsch door een holleke
[ziet ?

Refrein :

Kleine, kleine moederke alleen,
Douw douw douw derideine !
Kleine, kleine, moederke alleen,
Kan van uw wiegske niet schêen !

Wie zal naar ons kindeke kijken,
Dien blenzenden, stouten kapoen ?
Wie zal er zijn hemdekes strijken,
Zijn haarken in krullekes doen ?

Wie zou voor ons kindeke derven
Heur laatste kruimelke brood ?
Wie zou er, wie zou er voor sterven
En lachen op kind en op dood ?

Tweede Reeks.

Wiegeliedje.

Gustaaf de Mey.

Lief kindekijn,
 Lief kindekijn,
 Uw moederken zit bij 't wiegeliijn,
 Zingt liedekens zoet, zingt liedekens fijn :
 Do, do doderidijn !
 Ons kindeken braaf moet zijn.

Lief maagdelijn,
 Lief maagdelijn,
 Uw moederken waakt op 't zonnekijn !
 Het zonneken stout, met speelschen schijn.
 Do, do doderidijn !
 Wil 's meidekens plaagster zijn.

Lief zoetekijn,
 Lief zoetekijn,
 Haast zal er mijn lieken uit gaan zijn.
 Luik stillekens toe het oogeliijn,
 Do, do doderidijn !
 Lief zoeterke, zoeterke mijn.

Marieken.

Willem Gijsfels.

Klein, klein Marieken,
 Van waar komt gij toch van daan ?
 In het morgenkrieken
 Bracht een zonnestraal u aan.
 Moeder, die te droomen lag ;
 Vader, die de toekomst zag ;
 En gij hadt voor alle twee
 Levensvreugd en zoetheid mée!

In den loop ter tijden
 Duurt het het nauw een wenk ;
 Toch, welk hoog verblijden
 Brengt zoo'n levensvol geschenk !
 't Houdt een wijl de tijden stil,
 Daar het hart niet verder wil
 En alleen in vreugd verpoost,
 Bij het kind dat lieflijk bloost!

Hoort het klein Marieken,
 Met haar beste rokjes aan,
 Gonzen als een bieken ;
 't Moet nu mee naar 't doopsel gaan.
 't Doopsel is een wijs gerief,
 't Maakt een zielken rein en lief ;
 Rein en lief voor alle twee,
 Bracht het hoop in 't leven mée.

In mijn liefkens hoveken.

Gustaaf de Mey.

'k Heb in mijn lievekens hoveken,
Gezaaid veel bloemekens fijn;
Die zullen aldra ontkiemen
Bij d'eersten zonneschijn.
Ik zal ze met haar verzorgen,
Als waren 't ons kinderkens teer,
Met waterken ze al begieten
Bij schroeiend zomerweer.

En als ze eens bloeien en geuren,
Dan zetten we ons zij aan zij
Midden de bloemekens alle,
En tellen moet ze met mij,
Dan zullen de zoenen klinken,
Eén voor elk bloemelijn!
Och! ware de tijd al zoo verre...
En mochten er duizend zijn!

De Jongens zeggen 't aan de Meisjes.

Lambrecht Lambrechts.

De jongens zeggen 't aan de meisjes,
Herzeggen 't hun, herzeggen 't honderd
De vlinders zeggen 't aan de rozen [keeren;
"Ik zie, ik zie u geren!,,
Hoe dwaas, hoe nutteloos een woord, —
Maar toch het zoetste dat men hoort.

De dichters zeggen 't aan de wolken,
De kinderen willen 't aan hun poppen leeren,
Zij staamlen 't al van in hun wiegen:
"Ik zie, ik zie u geren!,,
Hoe dwaas, hoe nutteloos een woord, —
Maar toch het zoetste dat men hoort.

De golven zeggen 't aan den oever,
De vogels uiten 't in hun kwinkelen.
De voetjes meenen 't onder tafel:
"Ik zie, ik zie u geren!,,
Noem dwaas noch nutteloos dat woord,
Och, 't is het zoetste dat men hoort.

*Sa, vrienden wij dienen het lied te loven
Gelijk een weldaad van hierboven,
Gelijk een milden zegen
Op ons wegen.*

(L. Lambrechts.)

Als t' Zondag is.

Willem Gyssele.

Des Zondags als de klokken,
 't Begin der misse slaan,
 Dan komt het boerenmeisje
 Met leeren schoentjes aangegaan,
 Vol schoone manieren,
     Bom laderiere,
     Bom ladera!
 Ze is djent en pront en pronkt zoo
     Als 't Zondag is. [frisch
     Trala!

De kloefen mogen rusten
 Na 't wekendaagsche werk;
 Daarom ook gaat het meisje
 Zo geerne naar de kerk, de kerk,
 Met linten die zwieren,
     Bom laderiere,
     Bom ladera!
 Ze bloost en blinkt gelijk vernis,
     Als 't Zondag is.
     Trala!

En oude kwenen kijken,
 Ze noemen het een schand,
 En knorren: Dat is zeker
 Een die haar netten spant, ja spant,
 Om kermis te vieren,
     Bom laderiere,
     Bom ladera
 Met Pier of Wannes, na de mis,
     Als 't Zondag is.
     Trala!

Aan u alleen.

Willem Gyssele.

Geen avondwind en ruischt zoo zoet
 In 't stille van den tijd,
 Dat mijn gedacht iets anders doet,
 Dan zoeken waar ge zijt.
 Of hij op bloemen zegepraalt,
 Mij laat hij koud als steen;
 Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
     Aan u, aan u alleen!

Geen starreken verleidt er mij;
 Il zie uw oogenaar,
 Dat in mijn harte blinkt zoo blij:
 Dan zijt ge weder daar!
 Wanneer uw oog in 't mijne straalt
 Geen afstand is er, neen:
 Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
     Aan u, aan u alleen!

Geen kloksken klinkt er uit de vert
 Zoo vredig over 't land,
 Dat het een wijlken uit mijn hert
 Uw stille stemme bant.
 Wat ook zijn lieve klank verhaalt,
 Wij spreken steeds meteen:
 Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
     Aan u, aan u alleen!

6 5 5 10 3 6 2
 Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is. X

Djent, liefvallig.
 Kloefen, klompen.
 Kwenen, nijldige vrouwen.

Derde Reeks.

De Wiegende Mijnwerker.

Lambrecht Lambrechts.

Uw vader, lief kindje, zong zelden of nooit :
 Hij vond op zijn wege geen bloemengestrooid.
 Ellende was alles wat de aarde hem bood,
 Het leven, een worstlen voor 't karige brood.
 Maar gij doet hem zingen, gelijk hij 't vermag:

Tralalala ! Tralalala !

Voor u zou hij zingen den godganschen dag ;

Tralalala ! Tralalala !

Veel beter voor u zal het leven niet zijn ;
 Geen zonneken lacht in die donkere mijn.
 U wacht er hetzelfde worstlen voor 't brood,
 Van achter de klompen beloert u de dood.
 Toch zinge mijn jongen, gelijk hij 't vermag :

Tralalala ! Tralalala !

Voor u zou hij zingen den godslieven dag !

Tralalala ! Tralalala !

Hemelsche liefde.

René de Clercq.

Hel is de liefde, die licht in mij !
 Hel is de liefde, hemelsche liefde.
 Berg nu voor eeuwig de zon voor mij :
 Hel is de liefde, heller dan zij !

Breed is de liefde, die bruischt in mij !
 Breed is de liefde, hemelsche liefde !
 Dood nu de bronnen des levens in mij !
 Laat me de liefde en 'k leef er bij !

Sterk is de liefde, die werkt in mij !
 Sterk is de liefde, hemelsche liefde !
 Leg nu den last van een wereld op mij,
 Sterk is de liefde, ik draag hem blij !

22

*Wist iemand ooit als bijen wel
 Gezang met werk te paren ?*

(M. Winters)

Hij die geen liedje zingen kan.

Willem Gijsels.

Als ik wat laat naar huis toe kom,
 Begint mijn vrouw te kijken !
 Wat doe ik niet om haar gegrom
 Al spoedig heen te drijven !
 Ik zing een lied voor 't venster dan.
 Al tromm'lend op de ruiten ;
 Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet maar eentje fluiten !

Zoodra het onweer wat verzacht,
 Dan kom ik voor de pinnen :
 " 'k Heb u iets lekkers meegebracht ;
 " Toe, speel het lustig binnen ! „
 En 'k krijg er zelf een stuksken van,
 Om 't vreeverbond te sluiten :
 Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet er maar eentje fluiten !

Het kindje paaien is een last :
 Men zou er bij vergrijzen !
 Ik neem den kleinen bengel vast
 En laat hem biezebijzen,
 Of geef, bij 't lied van " Ruiter Jan „,
 Hem papken van beschuiten.
 Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet er maar eentje fluiten !

Een broksken boter of wat vet
 Op onze roggen stuiten,
 Naast 't werkzaam vrouwken, altijd net,
 Weert de armoe bij ons buiten.
 Zoo leef ik als een zalig man,
 Tot ik mijn oogen sluite :
 En wie mijn lied niet zingen kan,
 Die moet het dan maar fluiten !

*Voor de pinnen ; voor den dag.
 Biezebijze : woelig spelen.
 Stuiten : boterhammen.*

Op Kerstdag.

René de Clercq.

Het klinkt e klee klee klokske,
 Te nacht.
 Het vliegt e wit wit vlokske,
 Zoo zacht.
 En menschen gaan, en mantels gaan
 Met lappen en met kappen aan.
 Adeste !

De kandelaars en keerskes
 Zien vroom
 Op 't kindeke, van tweerskes,
 Op stroo.
 En nauwlijks terdt, die nader terdt,
 Dat 't kindeke niet wakker werd.
 Adeste !

Geen andere geruchtjes
 Hoe klein,
 Dan asemkes en zuchtjes
 Alleen . . .
 Tot, hel getaald en hoog getaald,
 Een stemmeke uit den hemel daalt :
 Adeste !

*Adeste : eerste woorden van een Latijnschen
 kerkzang ; beteekent : weest aanwezig.*

Vroom : vroolijk.

Van tweerskes : dwars over.

Terdt : treedt.

Helgetaald, hooggetaald : met helle, hooge stem.

Marleentje. Willem Gijssels.

Ik pakte dat Marleentje al bij der hand :
 Marleentje, Marleentje vond het plezant ;
     Ze liet zich leiden
     Langs groene weiden.
 Och ! wat zijn er toch meisjes in 't land !
 Als mijn Marleentje, Marleentje, Marleentje
     Zoo is er maar eentje !

Ik kuste dat Marleentje op haren mond :
 Marleentje, Marleentje vond dat gezond ;
     Ze zou niet geren
     Zich tegenweren.

Och ! wat loopen er meisjes hier rond !
 Als mijn Marleentje, enz...

Ik trouwde met Marleentje, niet lang nadien:
 Marleentje, Marleentje werd geern gezien.
     Dra zong mijn vrouwken
     Een douwriedouwken.

Ja, er zijn er veel schooner misschien !
 Als mijn Marleentje, enz...

Ik wilde dat Marleentje niet sterven kon ;
 Marleentje, Marleentje is mijne zon.
     Want viel ik zonder
     Ik ging ten onder.
 Geen meisje wie ik mijn harte nog jon.
 Als mijn Marleentje, enz...

Kermislied. Hubert Melis.

Als 't kermis wordt, als 't kermis wordt
 In 't land van Rupelmonde,
 Dan komen de schippers terug naar huis,
 Van uren in het ronde ;
 Dan wordt de blijde trom geroerd
 En 't beste bier geschonken ;
 Er wordt geflikkerd en gedanst,
 Gezongen en gedronken.
 Van klepper klapetter van klep klep klep,
 In 't land van Rupelmonde,
 Eén kermis maar in heel het jaar,
 En drinken is geen zonde !

Dan kiest de schippersmaat zijn lief
 En doet ze lustig draaien ;
 En wie niet stram is en niet stijf,
 Hij moet zijn beenen zwaaien,
 Een aardig lief, een kermislief,
 Een lief voor twee drie dagen.
 Toe, neem dat lief, dat aardig lief,
 Ze zal niet beter vragen.
 Van klepper klapetter van klep klep klep,
 In 't land van Rupelmonde,
 Eén kermis maar in heel het jaar,
 En dansen is geen zonde !

Maar als het laat en later wordt,
 Dan gaan ze in stil gefluister,
 De wegen langs, de dijken langs,
 In eenzaamheid en duister.
 Dan neemt hij 't lief in zijnen arm
 En zegt haar wondre dingen ;
 En wat hij vraagt en wat zij zegt.,
 Dat zal ik morgen zingen.
 Van klepper klapetter van klep klep klep,
 In 't land van Rupelmonde,
 Eén kermis maar in heel het jaar,
 En kussen is geen zonde.

Geren : graag.
Douwriedouwken : wiegeliedje.

Rupelmonde : dorp langs de Schelde, waar de
 Rupel zich in de Schelde stort.

Vierde Reeks.

Het Boorlingsken.

Willem Gijssels.

De waterman met 'n mutseken,
Een mantelmutseken aan,
Bracht ons een aardig dutseken,
In busselken gedaan.
Nu mag ik weer do-deinen :
Aan 't wiegsken van de kleine :
Do, do, kindeken, do !

Het wipte door het vensterken,
Het venster van ons hert ;
En 't wierp er in een gensterken,
Dat vuur van vreugde werd !
Nu mag ik weer do-deinen.
Het liedje na refreinen :
Do, do, kindeken, do !

Ik wezel graag het veuzeken,
Het veuzeken : Dodo,
Voor 't wichtje met zijn neuzeken
En mondje bleuzend rō.
Nu mag ik weer do-deinen,
Geen krieksken blinkt zoo-reine.
Do, do, kindeken, do !

Hoe valt me dat kapoeneken
Zoo krek naar mijnen zin.
Het streelt ons als een zoeneken
Van 't zonneken der min.
Ik mag zoo graag do-deinen
Aan 't wiegsken van de kleine.
Do, do, kindeken, do !

Dutseken : bloedje.

Busselken : luren, windsels.

Gensterken : vonkje, sprankeltje.

Vezel : neurie.

Veuzeken : vooisje, deuntje.

Krieksken : kleine kreek of kers.

Ring-King.

René de Clercq.

Hoort gij dien ronk van ijzer,
Ring-king ?
Nu luider en dan lijzer,
Ring-king ?
't Is in die smisse, ring-king-king,
Dat ik te vrijen ging.

Het aambeeld spuwde gensters,
Ring-king ;
Een meisje wiesch de vensters,
Ring-king ;
En ik vergat den ring-king-king
Al om dat lieve ding.

Ik volgd' haar in de kamer,
Ring-king ;
Daarnevsn viel de hamer,
Ring-king ;
Haar vader smeedde, ring-king-king
Zijn dochterken 'nen ring.

Hij smeedd' hem, dat hij vaste,
Ring-king ;

Op mijnen vinger paste,
Ring-king ;
En dat er, met 'nen ring-king-king
Zijn dochterken aan hing.

Nu dicht ik voor mijn vrouwke,
Ring-king :

Een aardig douw-douw-douwke,
Ring-king ;

En zie, 't is van den ring-king-king.
Dat ik haar wieg Liedje zing.

Ronk : gonzende zware nagalm.

Lijze : stil, zacht.

Gensters . vuursprankels.

Moedertaal.

Willem Gijssels.

Zoo frisch als geuren opwaarts gaan
 Uit stroom en woud en veld,
 Zoo komen uit der ziele grond
 Mij klanken opgeweld.
 Ze kiemen in het reinst gevoel,
 Waar 't leven uit gewordt :
 De moederliefde, die in mij
 Het leven heeft gestort !
 Geen woord in weeklacht of gebed,
 Niets innigs dat mij boeit,
 Tenzij de taal die moeder sprak
 Van mijne lippen vloeit !

O stemme die alléén bestaat,
 Die met mijn volk ontstond ;
 De liefde legt ge in mijne borst,
 De waarheid in mijn mond.
 Al waar ik uwen klank verneem,
 Daalt vrede in mijn gemoed ;
 Daar snoert ge in één broederband
 Een volk van 't zelfde bloed !
 Die mij in drift ontstak :
 Ik eer, ik min u bovenal,
 O Taal, die moeder sprak !

Mijn kleen, kleen dochterke.

René de Clercq.

Gelijk een daske zijt ge dik,
 Gelijk een kwartelke van kwik,
 Gelijk een moorke soms zoo zwart,
 Mijn kleen, kleen dochterke, mijn hart !

Maar nu gewasschen je daar zit,
 Daar is geen engelke zoo wit,
 Daar is geen lammeke zoo zoet,
 Mijn kleen, kleen dochterke, mijn bloed !

Ik hef je op de okselkes omhoog,
 Ik zie een sterreke in elk oog
 En voor mijn armoë word ik blind,
 Mijn kleen, kleen dochterke, mijn kind !

*'t Is buiten kijf een zeldzaam man,
 Die zonder stem goed zingen kan.*

Door wel en wee.

Herman Broeckaert.

Zegt ge : " ga langs hier, langs hier ! ,,
 Of zegt ge : " ga langs daar ! ,,
 Ik stap ik uit mijn weg geen zier,
 Ik stap en 'k weet ik waar !
 Op ! Mijn herteken ! in de vrêe !
 Op ! door wel en wee !
 'k Hoor u wel praten, maar 'k houd me dom !
 'k Houd me dom !
 'k Ga mijnen weg en... zie niet om !

Zegt ge : " Wel ! hoe streng hij ziet !,,
 Of zegt ge : " Losse bol ! ,,
 'k En laat daarom mijn glasken niet
 Noch houd mijn pijpken hol !
 O ! mijn herteken ! in de vrêe !
 Op ! door wel en wee !
 't Is of te recht, of het is te krom, '
 't Is te dom,
 'k Lach in mijn vuist en... zie niet om !

Zegt ge : " Zie die liefdevent ! ,,
 Of zegt ge : " minnstreel ! ,,
 Ik ben die woordjes lang gewend,
 Ze steken me in de keel !
 Op ! mijn herteken ! in de vrêe !
 Op ! door wel en wee !
 'k Heb ik mijn Lieveke en 'k houd me dom,
 'k Houd me dom,
 'k Heb ik haar hertje en... zie niet om !

Speldewerksterslied.

G. de Visschere.

Het zonneken rijst,
 Het klokje slaat vijf ;
 Daar binnen, wat gaat er zoo snel ?
 De boutjes die vliegen
 Gezwind door elkaar,
 De vingers spinnen
 Een weefsel zoo klaar.
 Er over heen
 Gletsen,
 Kletsen
 De boutjes dooreen.
 En 't gaat er zoo geestig en vreugdig,
 En 't klinkt er zoo luimig en jeugdig ;
 De kantjes uit Vlaandren men koopt
 [ze alom,
 Van wippe, de wippe, de bom !

Het zonneken brandt
 Het klokje slaat twaalf ;
 Daar binnen het werken valt stil.
 De boutjes die rusten
 Met spelden en schaar,
 En liggen te soezen,
 Getast op elkaar.
 Met kwettrend gedruisch
 Stappen,
 Trappen
 De meisjes naar huis.
 En 't gaat er... enz

Het zonneken duikt,
 Het klokje slaat acht,
 Doch binnen en hoort men het niet.
 De boutjes die wippen
 Nog altijd op maat,
 De vingers tasten
 Naar spelden en draad ;
 En over en heen
 Klotsen,
 Botsen
 Nog boutjes dooreen.
 En 't gaat er... enz.

Slape zacht.

Karel Casteels.

Slape zacht, mijn lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Vouw uw handjes, lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Zeg den Heer uw avondgroet,
Lieveke lief. Lieveke zoet.

Goede nacht, slape zacht !
Moeders liefde houdt de wacht!

Woel zoo niet, mijn lieveke lief
Zoeteke zoet,

'k Dek u beter, lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Bij zoo'n kou doet dat wel goed
Lieveke lief, Lieveke zoet.

Goede nacht, slape zacht !
Moeders liefde houdt de wacht!

Wil niet weenen, lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Moeder blijft nog, lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Want 'tis moe die waken moet,
Lieveke lief, Lieveke zoet.

Goede nacht, slape zacht !
Moeders liefde houdt de wacht!

Sluijmer vrij, mijn lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Al is rustig, lieveke lief,
Zoeteke zoet.

Kindje door mij zelf gevoed,
Lieveke lief, Lieveke zoet.

Goede nacht, slape zacht !
Moeders liefde houdt de wacht!

t' Liedeke van den schilder.

Herman Broeckaert.

Ik weet, ik weet een huizeke,
Mijn lieveke lief,
Een lachend, kleurig kluizeke
Voor ons gerief.
Een deurken en twee vensterkes,
Een stil gedoen,
Het blikkert door de bladerkes,
Zoo blank in groen ;
Daar in den velde,
Daar aan de Schelde,
Kom met uw potjes en pannekes, hee !
Kom met uw schilderke mee.

Daar leven wij zoo zoetekes
En vroolijk in vree ;
Daar past voor uwe voetekes
Een blommenspree ;
En 't meezeke en het merelke
En de nachtegaal,
Het kwedelt en het vedelt er
In dichterstaal ;
Daar in den velde, enz.

We tieren er lijk boomekes
In bloeiende kracht,
Bij zalig-zoete droomekes
En liefdemacht.
Ons kiekkes geven eiers en
Ons schaapke melk ;
Een koeksken en een pappeken
Is goed voor elk ;
Daar in den velde, enz. . .

En drijft daar langs het waterke
De kinderkeschuit,
We kiezen ons een " praterke ,,
Het joligst uit ;
Een keirelken, een schilderken
Uit 't Scheldeland,
Een keirelken volbloedig en
Van Vlaamschen trant !
Daar in den velde, enz. . .

Blommenspree : bloemensprei, bloentapijt.

Kwedelt : kweelt.

Vedelt : op de vedel spelen (figuurlijk gebruikt hier).

Mijn Lieveke.

Van den Zanger.

Herman Broeckaert.

René de Clercq.

Welzeker, ik hoor ze geren,

Ali!

De veugelkes kwinkeleeren,

Alo!

Is 't dat ze kwedelen, swatelen, piepen,

Is 't dat ze fluiten of kirren of kriepen,

Stillekeszoetig of luid geschal!

'k Hoore ze geren

Aan 't kwinkeleeren,

Maar... 'k hoore mijn Lieveke liefst van al!

Welzeker, ik hoor ze geren,

Ali!

De dichters in hooge sferen,

Alo!

Dichten ze en doen ze de windekes rui-

[schen,

Dichten ze en doen ze de storremen bui-

[schen,

Rustig geprevel of wild geknal!

'k Hoore ze geren

In hooge sferen,

Maar... 'k hoore mijn Lieveke liefst van al!

Welzeker, ik hoor ze geren,

Ali!

De meidekes zoet mij fleeren,

Alo!

Rozeze, Laureke, Betteke, Mietje,

Fieneke, Lotteke, Liezeke, Grietje.

Meidekes mollig en lustigmal,

'k Hoore ze geren,

Mij lustig fleeren,

Maar... 'k hoore mijn Lieveke liefst van al!

Ik ook ben een zanger en boven 't gemeen,

Al klinkt er mijn lied in het wilde;

En zoo ik zinge, zoo zingt er niet één

In gansch de gevleugelde gilde.

't Is koekoek, en ringtjing, en tierliere, hoor!

De vogelkens fluiten me voor!

Ik leer mijne liedekens achter het land:

Ze hangen in 't koren te ruischen.

Ze waaien als wind, en ze laaien als brand,

Lijk hagel, zoo buien ze en buischen.

't Is koekoek, en ringtjing, en tierliere, hoor!

De vogelkens fluiten me voor!

Ik zing voor het werk en het spel en den dans,

En drink er mijn pint en mijn droppel.

Ik zing voor de vrouwen, ik zing voor de

[maus,

Maar liefst voor een blozende koppel,

't Is koekoek, en ringtjing, en tierliere, hoor!

De vogelkens fluiten me voor!

Hup! Knechten en meiden! Hup! Rept er

[uw been

En doet er een sprong in het wilde:

Uw zanger, hij is er wel boven 't gemeen,

Zoo goed als de beste der gilde.

't Is koekoek, en ringtjing, en tierliere, hoor!

De volgelkens fluiten me voor!

Geren graag.

Swatelen: neuriën.

Kriepen: kreunen, zachtjes klagen.

Buischen: tempeest maken.

Fleeren: fleemen, vleien.

Zesde Reeks.

De Bietebauw.

René de Clercq.

Kleine, kleine stouterik,
Zoudt ge moeder tergen ?
Wacht, ik zal hem roepen, ik
uit de zwarte bergen,
Grijp, grap, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grau !
de bietebauw !

Hoor hem, met zijn berenkop,
Op de deuren bonzen.
Krak ! hij kruipt den zolder op,
oei, oei, oei, den onzen !
Grijp, grap, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grau !
de bietebauw !

Recht naar bedde komt hij, boe,
riekt aan de gordijne ;
Doe maar zeere uw oogjes toe,
of ge ziet de zijne !
Grijp, grap, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grau !
de bietebauw !

Neen, neen, neen ! Naar buiten, beest,
om de stoute knapen :
Moeders kind is braaf geweest,
kan zoo schoone slapen.
Douw, douw, kindje douw ;
zwich u voor den bietebauw !
douw-douw-dijn ;
en zoete zijn !

Hemelhuis.

René de Clercq.

Door mijn woning
Speelt een zonnig licht.
'k Voel me een kleine koning
In mijn grooten plicht :
Vrouw en kind te schragen
Op mijn sterke jeugd
En ze hoog te dragen
In mijn vreugd.

Daar, op 't schouwke,
Prijkt mijn eenig kruis.
Wees mijn engel, vrouwke,
Wees mijn hemel, huis.
Wees mijn stoutste roemen,
Wees mijn zoetste troost.
Frissche levensbloemen,
Krachtig kroost.

O mijn kinderen !
Graaggebroken brood !
Zou 't geluk vermind'ren.
Waar de last vergroot !
Zou men, armoe lijden
Om een mondje meer ?
Och ! waar menschen strijden,
Helpt de Heer !

Liefdewandeling.

Gustaaf de Mey.

En toen ze in de gaarde kwamen,
 Al wat er gebekt was zong;
 Daar klonk een getjilp en een fluiten,
 Eén juichtoon van oud en jong!
 Toen ze in de gaarde kwamen. . .

En toen ze drevelden verder,
 Langs struiken vol wondergeur,
 Hoe forsigtig walmden de aromen
 Uit al dat gebloei en gefleur!
 Toen stil ze drevelden verder. . .

Maar zij, ze'n roken de aromen
 Noch hoorden de vogelen niet,
 Want ze horkten met volle zielen
 Naar een machtiger tooverlied:
 Hetlied van hun smachtende liefde

Lapper Krispijn.

René de Clercq

De schoentjes gaan er met paren,
 En jammer, de menschen ook.
 't Verstand konst niet vóór de jaren,
 De liefde? Wat vuur en wat rook!
 Ach, wisten 't de vliegende gaaien,
 Ze werden 't vrij leven niet moe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

Hoe groeide uit dat lustige Grietje
 Die knorrige, dollie katijf?
 Een lief als een hemelbietje,
 En nu, zoo een duiveligt wijf!
 Vandaag al de winden aan 't waaien,
 En morgen noch ba noch boe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

Wat heb-je aan die pinten, die pijpen!
 Neem liever een druppel, een dop!
 Ei, moet-je dat elsen weer slijpen?
 Jeess-Christus, wat eeuwig geklop!
 Ik mag me noch roeren noch draaien,
 't Is al verkeerd wat ik doe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien.
 En trekke mijn draadje toe.

Nu zit ze de passie te preeken
 Bij Anneke van den gebuur.
 En lapper! geen woordje te spreken,
 Is 't eten te zout of te zuur.
 Straks komt ze mij kozen en aaien,
 Of zoeken naar bezem of rôê
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

Weet iemand — daar valt mij alweder
 Dat schoenmakersraadselken in —
 't Verschil tuschen wijven en leder?
 Voor mij is het klaar gelijk tin.
 De wijven zijn vellen van haaien,
 En leder is van vel van de koe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

Drevelden ; schoven.
Horkten : luisterden.

Gaat : meerkol, hier gebruikt voor jongens.
Pint : halve liter.
Elsen : els.

Voor 't Kantkussen.

René de Clercq.

Losjes, losjes, losjes,
 Vliegen doen de klosjes,
 Van den eenen kant
 Naar den andren kant.
 Vrouwkes komen vragen:
 Wie zal dat kantje dragen?
 Het liefste kind, het Koningskind,
 Het liefste kind van 't land!

Zachtjes, zachtjes, zachtjes,
 Reizen ons gedachtjes,
 Van den eenen kant
 Naar den andren kant.
 Kan er iemand peinzen,
 Waar de gedachten reizen?
 Naar 't liefste kind, naar Koningskind,
 Naar 't liefste kind van 't land!

Losjes, losjes, losjes,
 Kinders gaan als klosjes,
 Van den eenen kant
 Naar den andren kant
 Kinderkens der armen?
 Het liefste kind, het Koningskind!
 Het liefste kind van 't land!

Van 't Kosterken.

Herman Broeckaert.

“Zeg, kosterken, zeg, waarom vrijt-de gij niet?
 Dan troost u een lieveken in 't verdriet!
 Zeg! Kosterken? „

— “Ik heb er, ik heb er tot vrijen geen lust
 Foei, foei, en laat me gerust!
 Ik bidde mijn paternosterken,
 Ik bidde! „, zei dat kosterken!

“Zeg, kosterken, zeg, waarom kust-de gij niet?
 O! Wist gij de vreugde die 't kussen biedt!
 Zeg! Kosterken? „

— “Ik heb er, ik heb er tot kussen geen lust.
 Foei, foei, en laat me gerust!
 Ik bidde mijn paternosterken,
 Ik bidde! „, zei dat kosterken!

“Zeg, kosterken, zeg, waarom trouwt-de gij
 O! Wist gij hoe Liezeke U geren ziet! [niet?
 Zeg! kosterken? „

— “Ei, vind er schoon Liezeke in 't kosterken
 O! O! Nu leef ik gerust! [lust?
 Adieu! mijn paternosterken!
 We trouwen! „, zei dat kosterken.

*Luid op, gij Vlaamsche liederzang!
 Waar blijft gij met 't schoon weer zoo lang?
 (Guido Gezelle.)*

Vlaamsche Kermis.

René de Clercq.

Bezem uit! 't Is Kermis!
Knechten, meiden, vrouwen, mans,
Heel de bonte zwerm is
Lustig aan den dans.

Een ander groep aan tafel
Eet visch en worst en wafel,
Oud wijfje schinkt,
Oudventje drinkt,
Oud liedje dreunt en klinkt:

Ha!

Niets zoo kleurig-fraai en frisch!
Als bezemboerekerremis!
Niets zoo kleurig-fraai en frisch
Als 't Vlaamsche leven is!

Zonder wufte poeders,
Zonder valsche lok in 't haar,
Schoon gelijk uw moeders
Over dertig jaar,
Mijn blonde, ronde deernen,
Blauwe oogen lijk lanteernen,
Een mond beroosd,
Een wang die bloost,
En borst die zuchtjes loost.

Ha!

Niets... enz...

Kerels, kloek als eiken,
Roode gùit en bruine kwant,
Treden voor en reiken
Kluchtig u de hand.

Nu draven lijk de veulens!
Nu draaien lijk de meulens!
Totdat ge hijgt,
Terneder zijgt,
En warme kussen krijgt.

Ha!

Niets... enz...

Trouwt en kweekt ge kindren,
Wordt ge van den ouden tijd,
Komt geen jonkheid hindren.
Als ze speelt en vrijt.

Oudmoederke en oudmanneke,
Kruipt dichter bij het kanneke
Een drinkt verheugd
Op al dat deugt
Op oude en jeugd!

Ha!

Niets... enz...

Bezem uit: steekt allen den bezem aan uw woning uit! (oud-Vlaamsch gebruik, dat nog in sommige dorpen voortleeft.)

Brief uit Vlaanderen.

Theo Brackels.

Mijn zoeterik, om u te schrijven
 Sloop ik op onzen zolder stil,
 Want moeder alles weten wil,
 En dan is 't weer lawaai en kijven.
 Zij borg den inktpot, maar geen nood,
 'k Schrijf met mijn eigen bloed, mijn
 [Fielken,
 En zoo mijn woord komt warm en rood,
 Van uit mijn zielken.

Och, moeder, zeg ik, maak geen smarte,
 Want 'k min den rijksten vent van 't land ;
 Zijn oogen zijn als diamant,
 Ivoor zijn tanden, goud zijn harte.
 Hij is zoo mild dat moe hij maait
 Het goede graan dat andren eten,
 En met een kusje is hij gepaaid,
 En 't leed vergeten.

Mijn kerel, 'k zie u met uw hoedje,
 Den knapzak op, de getten aan,
 Nog op dien zwarten spoortrein gaan
 En zwaaien nog een laatste groetje...
 Ik ging naar huis met veel verdriet...
 Die Fransche meiskes zijn veel mooier !
 Nu lach ik... Hij verstaat ze niet,
 Mijn harteschooier !

En als ik wanten zit te stikken,
 Terwijl de zonne buiten stookt,
 Dat heel den kouter gloeit en kookt,
 Ik denk : "Nu staat mijn duts te pikken.,
 En dat men zooveel Franschmans vindt,
 Die hijgend in die helle zwoegen,
 Niet voor 't gezin dat hem bemint,
 Maar voor de kroegen.

Die droeve dingen doen mij schrikken !...
 Moet zoo ik naar mijn kooitje gaan ?
 Mijn keerske dat gelijkt een traan,
 Het sloorke staat er van te snikl en.
 — "Ei ! Vrees niet dat mijn leeuw t ez wijkt.
 "En bij hem heeft de kroeg geen kansen.,
 't Lief keerske, dat een hart gelijkt,
 Gaat aan het dansen !

'k Moet gauw wat niéuws u overmaken :
 Dat Truike trouwt met langen Nant,
 Dat weer een huis is afgebrand
 En dat... en dat ik nu ga slapen.
 'k Droom altijd van die schoone dreef,
 Waar laatst wij wandelden, mijn vriendje,
 Toen gij mij noemdet, wat ik bleef :
 Uw trouw Katrientje !

X Niemand vergeet het lied, dat eens zijn moeder zong.

(Prof. L. A. Dobbelsesteen.)

Getten : Beenstukken.

Kouter : akker.

Duts : bloed, sukkelaar.

Sloor : sukkel.

Franschmans : benaming welke men in Vlaanderen geeft aan de werklieden, welke naar Frankrijk trekken om er den oogst af te doen.

Jezus' Moeder.

René de Clercq.

— Jezus, zoete vriend.
 Hebben wij verdiend
 Zooveel liefde en smarten ?
 Kent de wereld toch,
 Kent haar böosheid nog,
 Kent de koude harten :
 Hard als de krik, hard als het kruis,
 Hard voor kind en broeder !

— Mensch, mijn goede vriend,
 Ja gij hebt verdiend
 Al mijn liefde en smarten,
 Ken de wereld toch,
 Ken haar goedheid nog,
 Ken haar warme harten.
 Had er een haard, had er een huis,
 Had er mijne moeder !

De Kwikstaart.

Lambrecht Lambrechts.

Daar riep een kwikstaart op de schuur :
 “ Kivik !
 Kom uit, vrienden ! Kom uit, gebuur !
 “ Kivik !
 Hij sloeg zijn staartjen op en neer
 En kwinkeleerde keer op keer :
 “ Kivik ! Kivik ! Kivik ! „

Katrijntje kwam in 't venster staan :
 “ Kivik ! „
 Lowietje sprak haar vriendlijk aan ;
 “ Kivik !
 „ Nu kijkt de winter op den duur :
 „ Daar zit een kwikstaart op de schuur.
 „ Kivik ! Kivik ! Kivik ! „

— „ Katrijntje, nu ontdooit mijn hart !
 „ Kivik ! „
 — Lowietje, nu verdwijnt mijn smart !
 „ Kivik ! „
 — “ Nu zal weldra de lieve Mei
 „ Ons lokken naar de groene wei.
 “ Kivik ! Kivik ! Kivik ! „

— “ En lokt een andre Mei ons uit,
 “ Kivik !
 „ Dan zijn we bruidegom en bruid,
 “ Kivik !
 „ Dan zijn we drie in plaats van twee :
 „ Een jonge kwikstaart schuifelt mee !
 „ Kivik ! Kivik ! Kivik ! „

Achtste Reeks.

Gelegenheidsliederen.

Huwelijkslied.

A. V. Buldyck,

Hand in hand en zij aan zij bestreden
't Levenspad, met geurig groen beplant;
Opgeruimd en met uw lot tevreden,
Saamgesnoerd in heil'gen liefdeband;

Volge die zegen
U alom,
Lach' hij u tegen,
Uit kruid en blom,
Op uwe wegen,
O Bruid en Bruidegom!

Lief en leed steeds met elkander deelen,
Samen zijn één hart en ééne ziel;
Zalvend zoet elkanders wonden heelen,
Juichen saam om 't heil dat elk beviel;

Make dit streven
't Doelwit uit,
Dat in uw leven
Alles omsluit,
Wat heil kan geven,
O Bruidegom en Bruid!

Moogt gij steeds met dankbaar hart
[ontvangen
Elk geschenk dat U de Hemel biedt,
Waardoor gij uw innigst zielsverlangen
Voor elkaars geluk bevredigd ziet!

Strale de zonne
Hel en klaar,
Van vreugd en wonne
Op 't jeugd'ig paar;
Vloeie de bronne
Van Heil voor Hem en Haar!

Eerste-Communieliéd.

Lambrecht Lambrechts.

Gij mocht hem eindlijk dan zien rijzen,
Den blijden dag van uw verlangen!
Oij mocht uw God, uw Zaligmaker,
Dan in uw juichend hart ontvangen!

Refrein:

Bid voor uw ouders, voor uw vrienden:
Dat God hun zege moge geven!
Gij zijt nu rein gelijk een engel:
Blijf, blijf een engel heel uw leven!

Geen mensch kan 't zoet mysterie pei-
God liet zijn gouden hemelzalen, [len
Om voor een kind, zijn nietig schepsel,
Met al zijn liefde neer te dalen!

Refrein.

Wil God nu reine wederliefde
En eeuwig trouwen dank bewijzen:
Zijn hartebloed kwam u verkwikken,
Zijn edel lichaam kwam u spijzen!

Refrein.

Jubellied.

Herman Broeckaert.

Den zetel nadert, lieve bloedjes.

(1) Daar de weerde

{	man	}
{	vrouw	}

 in troont ;

Daar het weerde paar
Met uw bloempjes, met uw groetjes.

{	Hem	}
{	Haar	}
{	Hun	}

 uw hulde en eer betoond !

Laat hem hooren
In uw koren ;
" Rein als deze bloempjes zoet
Bleef uw harte, wees gegroet! ,,

Den zetel nadert, meisjes knapen.

{	Wees	{	hij	}
{	Wezen	{	zij	}

 niet den weg u voor,
Daar ligt zielerust te rapen,

't Pad der deugd

{	zijn	}
{	haar	}
{	hun	}

 leven door?

Laat dies hooren
In uw koren :
" Dank u voor uw les en leer,
U, ons bake, lof en eer! ,,

Den zetel nadert, mannen, vrouwen,

{	Ziet, de weerde licht en weent,	}
{	Ziet, het paar nu licht en weent,	}

Van genot, bij 't stil aanschouwen
Van Uw scharen, blij vereend,
Bij 't aanhooren
Onzer koren,
Van ons zoetsten zegezang :
" Spare U God nog jaren lang!

Liefdadigheidslied.

Lambrecht Lambrechts.

Stoot geen grijsaard van uw drempel,
Stoot hij, kermend, uw festijn;
Geeft, rijke heeren, rijke burgers, geeft!
Biedt den man een beker wijn!
In uw hart zal hooger weelde zwellen,
Malscher koren zal u tegenzwellen,
Geeft, rijke heeren, rijke burgers! Geeft!

Rijst een moeder voor uw venster,
Kil als marmar van de vorst;
Geeft, rijke juffers, rijke dames, geeft!
Rukt de perels van uw borst!
De englen zullen u hun zusters noemen,
En uw wangen borgt gij liever bloemen!
Geeft, rijke juffers, rijke dames! Geeft!

Lokt uw karstboom 't arme knaapje,
Loert het in uw gouden zaal,
Geeft, rijke kindren! 't is uw broertje, geeft!
Plukt de zware takken kaal!
In de lelieperken van uw droomen
Zullen duizend vogels kweelen komen!
Geeft, rijke kindren! 't Is uw broertje! Geeft!

Stuit den schooier op uw boezem,
Kust hem christelijk welleskom!
Geeft, Jezus leert het! Jezus loont het! Geeft!
Schud uw beugel rinklend om!
De almoes baart den gever nieuwen zegen,
Spoedig zal zijn beugel zwaarder wegen!
Geeft! Jezus leert het! Jezus loont het! Geeft!

(1) De eerste variante is voor een man, de tweede voor eene vrouw, de derde voor een paar.

Weerde : waardige.

Negende Reeks

Koninginnelied.

Lambrecht Lambrechts.

Ons landjen heeft een koningin,
Die schoon is als een jonge fee;
Zij bloost gelijk een morgenwolk
En lacht gelijk de lieve zee;
Haar taal is louter melodie,
Haar oog, geloof en zonneshijn;
Haar hart heeft plaats voor heel haar volk,
Voor arm en rijk, voor groot en klein,
Des luide de avondbee in ieder huisgezin:
"O God! Stort zegen op ons lieve koningin!,"

Zij rijdt de straten op en af,
Gezeten in een gouden koets;
Zij wil de verste dorpen zien
En gichelt mede in pret en poets.
De geestdrift kent geen palen meer,
Verschijnt zij in boerinnetooi;
Hoe vlamt haar slaap van 't Zeeuwsche
[goud!
Wat staat de Friesche kant haar mooi!
Des luide de avondbee in ieder huisgezin:
"O God, Stort zegen op ons lieve koningin!,"

Met zaagmeel wordt de straat bevloed,
De stadsjeugd spant haar paarden uit;
De laatste tulp moet afgeknipt,
De zwaarste klokken stukgeluid.
Maar smacht de koningin naar rust,
Plots dooft het licht op kaai en sloep!
En met zijn schoenen in zijn hand
Sluipt ieder zwijgend naar zijn stoep!
Des luide de avondbee in ieder huisgezin;
O God! stort zegen op onze lieve koningin!"

En eindlijk murmelt in de wieg,
Hoe zoet! een kleine kindermond.
Bekrachtigd wordt het oude akkoord,
Dat volk en vorstenhuis verbond.
Met welke ontroering plots het sein
Door Hollands trouwe gouwen vloog!
Het tilde een vlag op ieder dak!
Het wekte een traan in ieder oog!
Des danke de avondbee in ieder huisgezin:
"God stortte zegen op onze lieve koningin!,"

*Zingt onder 't werk een vroolijk lied,
Geen baas of knecht, die 't u verbiedt.*

X

Van 't Maseurken.

Herman Broeckaert.

Daar stak, op nen morgend, een jong maseurken,
Zijn kapke door een spleetje van 't kloosterdeurken;
Cantemus Dominum!

Die wangjes, ze waren zoo bleek, zoo bleek,
En 't draaide zijn hoofdje en het keek, het keek
Naar alle kanten om...
Cantemus Dominum!

En ginder, ei zie! aan de kerk, bezijden,
Daar zag het er een huwelijkskoetske rijden.
Cantemus Dominum!

Hoe glimmend dat bruidjen in 't wit, helwit!
Hoe pronkend in 't zwart-gelijk-git, daar zit
De fiere bruidegom!
Cantemus Dominum!

En verder daar stak het zijn kapke poor 't deurken,
En 't stond op zijn teentjes, het bleek maseurken;
Cantemus Dominum!

“Hoe zoet is de tucht — kloeg het, aangedaan —
“In 't klooster van Sinten Arjaan, Arjaan!
“O zalig heiligdom!
Cantemus Dominum!

Toen heeft het zijn hoofdeken ingetrokken,
Om rappekes het deurke weer toe te snokken.
Cantemus Dominum!

Het kropte in zijn keelke van grooten nood
En 't krijschte zijn oogen zoo rood, zoo rood!
Ach! bleeke kloosterblom!
Cantemus Dominum!

Maseurken : nonneken, begint'e.

Cantemus Dominum : laat ons den Heer bezingen.

Snokken : rukken.

Het lied van den Landman.

Theodoor Sevens.

Wij drijven den ploeg door het land
En zaaien dan graan op de voren;
En werkend met nijvere hand,
Zoo winnen wij weelderig koren.
En gaan wij den akker eens rond,
Zoo welt ons een lied uit het hart:
o Vlaandren, gezegende grond,
Gij hoedts ons voor kommer en smart!

Wij drijven den ploeg door het veld
En zaaien dan graan op de voren;
Wij zijn niet bevreesd voor geweld,
Geen rossen vertrappen ons koren.
En zien wij den oogst in het rond,
Zoo vloeit ons één lied uit het hart:
o Vlaandren, gezegende grond,
Gij hoedt ons voor kommer en smart!

Wij bergen den oogst in de schuur,
En duchten geen wintersche dagen;
Dan schuiven wij dicht bij het vuur,
En lachen met buien en vlagen.
En slaan wij den blik in het rond,
Zoo welt ons één lied uit het hart:
o Vlaandren, gezegende grond,
Gij hoedt ons voor kommer en smart!

Kerelslied.

Marten Hoste.

Wie kerelsbloed in de adren heeft,
Verheffe stout zijn lied:
Het lied, waarvoor de Zuiderling
Nog beeft en siddrend vliedt:
Vliegt de Blauwvoet? Storm op zee!
Vliegt de Blauwvoet? Druk en wee!
Wie Kerelsbloed in de adren heeft,
Verheffe stout zijn lied!

Wie Kerelsbloed in de adren heeft,
Beminne vrij zijn taal,
En zette fier den ijzren hiel
Op vreemden tooi en praal!
"Weg wat Walsch is,, dreun' zijn kreet,
Weg wat valsch is, plicht vergeet!
Wie Kerelsbloed in de adren heeft,
Beminne vrij zijn taal!

Wie Kerelsbloed in de adren heeft,
Ontrolle fier de vlag,
Die wuifde op 't roemrijk Groeningveld
Den elfden Julidag,
Nogmaals dreune in 't krijgsgeschreeuw
De oude strijkkreet: "Vlaanderen den
[Leeuw,,
Wie Kerelsbloed in de adren heeft,
Ontrolle fier de vlag!

*Wil geen te hoogen toon aanslaan,
Daar 't U dan zelden goed zal gaan.*

Blauwvoet: valk, zinspelings op het wachtwoord
Vliegt de Blauwvoet? — *Storm op zee!* dat voor-
komt in de "Kerels van Vlaanderen," (H. Con-
science.)

Walsch. Gallisch. Franschgezind.

Groeningveld: bij Kortrijk, waar de Slag der
Guldensporen geleverd werd 11 Juli 1302.

Het Kindje.

August van Cauwelaert.

Het woei een wabberwindeke
uit 't land van over zee,
en 't kwam een teere kindeke
gedreven naar de ree ;
't en had noch hoedje of schoentjes
[aan,
't en kon niet op zijn voetjes staan,
Dat teere kindeke !

Het gleeed voorbij het klippeke
en 'tbootje raakte land :
en 't staarde naar het schippeke.
twee menschen op het strand ;
— “ Zie man... ons kindje, daar — en
['t lacht,
“ ons kind zoo lang, zoo bang verwacht
“ Ons eerste kindeke ! „

En vader nam 't uit 't schuiteke,
en 't spartelde als een puid,
en kuste op 't snoezig snuiteke
zijn vreugde en angsten uit.
— “ Mijn lammeke, mijn hart, mijn
[bloed,
“ dat me van weelde weenen doet,
Mijn blijde kindeke ! „

Hij lei 't in moeders handekes,
die 't zoende, zotgezind,
en bond als zijden bandekes
haar armen om haar kind.
— “ Mijn kind, hoe meer ik voor u leed,
“ hoe meer ge me u beminnen deedt,
“ Mijn liefste kindeke ! „

Wabberwindeke : lispelwindeke.
Puid : kikkvorsch.

Tineke van Heule.

René de Clercq.

Tinneken van Heule, ons maartje,
Kan werken gelijk een paardje
Kan melken, kan mesten,
Kan schuren gelijk de besten.
Tineken van Heule, ons maartje,
Staat hoog in de gunst van mijn vaartje,
En als moederken haar prijst,
Dat mijn zuster er om krijscht,
Dan lach ik een beetje in mijn baardje !
Liever dan een visch die in een goudzee zwemt
Liever dan een vogel die geen sparen kent,
Liever dan een freule,
Tineken van Heule,
Tineken, ons maartjen, in zijn hemd !

Tineken heeft geld noch goedje,
Noch landeke, noch pandeke, noch koetje,
Noch huisje, noch kruisje,
Nôch een lappeke voor op mijn buisje.
Tineken heeft geld noch goedje,
Waar een hemel is haar lachen en haar groetje,
Als zij trippelt naar de bron,
Met haar emmer in de zon,
En haar klompeken vast aan haar voetje.
Liever enz.

Tineken van Heule, mijn minneken,
Op u staat mijn zoetste zinneken,
U lust ik, u kust' ik,
Op uw hartekes bouw en lust ik.
Tineken van Heule, mijn minneken,
Mijn poezelig dubbel kinneken,
Leg u handeke in de mijn
En een bruiloft zal het zijn
Van een boer en een schoon boerinneken.
Liever enz.

Maartje : meid.

Tiende Reeks.

Studentenliederen.

Het zijn geen jongens.

René de Clercq.

Het zijn geen jongens, de studenten :
Hun kleurig petje zit hun puik,
Hun baardje krolt, hun haar hangt sluiik.
Een kleine bierton is hun buik.
Het zijn geen jongens, de studenten,
Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten :
En rooken ze uit hun lange pijp,
Met een gezicht van vogelgrijp,
De groene zelve zijn al rijp ;
Het zijn geen jongens, de studenten,
Maar heele venten !

Ne: zijn geen jongens, de studenten :
Zoo was het gister, zoo vandaag,
Een goede mond, een goede maag,
Eten en drinken doen ze graag !
Het zijn geen jongens, de studenten,
Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten :
Geen codex stoort hun republiek,
Geen hygiëna maakt hen ziek,
Geen wijsheid kort hun geesteswiek !
Het zijn geen jongens, de studenten,
Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten :
Ze zijn zoo week, ze zijn zoo warm.
Neem geen soldaat, neem geen gendarm,
Neem, meisje, een onzer bij den arm !
Het zijn geen jongens, de studenten,
Maar heele venten !

Krolt : Krult.

Vogelgrijp : vogelverschikker.

De Gilde viert.

René de Clercq.

X De gilde viert, de gilde juicht :
Wat zit gij daar en blokt en buigt
Nog over uwe boeken ?
De wijsheid ligt maar in de kan ;
Die zelders zoeken wil, die kan,
Doch laat hem, laat hem zoeken.

Refrein :

✓ Het beste biertje lust hem niet,
Het liefste liedje sust hem niet,
Het mooiste meisje kust hem niet.
Hoog het glas ! Hoog het hart ! Hoog het lied !

De beker ruischt, de beker schuimt !
Sa, makkers, frisch en opgeruind
Het glas aan uwe lippen !
Die op zijn kamer koekeloert,
Een geestversnipprend dwaashêen snoert
Drink' water als de kippen !

Refrein.

X Het pijpke damp't in monkelmond
En spreidt wellustig in het rond
Studentikoze geuren !
Die steeds aan perkamenten kluijft
En perkamenten reuken snuift,
Krijgt perkamenten kleuren !

Refrein.

De gilde juicht, de gilde viert !
Hoera ! de pet omhoog gezwierd
En nog eens hard geklonken !
De blokker ligt reeds log en loom,
Gekweld door naren blokkersdroom,
Met drooge keel te ronken !

Refrein.

Testament van een Student.

Radman.

In het diepste mijner schoven,
Vond ik laatst het testament,
Van een jongen, die te Loven
Lange jaren bleef student :
Gij die hier na mij zult leven,
— klonk het — 'k heb op dit papier,
U mijn laatste wil geschreven
Vóór mijn laatste pinte bier.

Refrein :

Maak lawijd gelijk de donder !
Leuven ruste nooit in vrêe !
Keer ze daaglijks 't bovenste onder,
De oude Peetermannenstêe !

'k Laat u op mijn oude kamer,
Neen, te Leuven, zegt men " kot ,, ,
Eenen stok gelijk 'nen hamer,
Hier en daar van 't vallen bot.
Hij en heeft in geen gevaren
Ooit zijns meesters hand verraân ;
Mocht hij u ook lange jaren
Kloek en trouw ter zijde staan.

Refrein.

'k Laat u nog hetgeen me op aarde
't Kostbaarste en hiefste was,
Mijne muts die 't al vervaarde
En mijn vreugdig pinteglas.
Trek die muts u over de ooren,
Draai uw knevels in den wind ;
En gaat u in 't bier versmooren,
Bier uit mijne dekselpint !

Refrein.

Zoo geraakt ge aan de oude dagen
Zonder eenen enklen traan ;
En vangt dan de wijze al klagen
Bij U jeremiaden aan ;
Als hij spreekt van brassig leven,
Of van schoonen tijd verspeeld,
Antwoordt : 'k ben er lang gebleven,
Maar ik heb me er nooit verveeld !

Refrein.

Bij het zingen komt het vooral aan op het " hoe ,,

Schoven : laden eener kast

Lóven : Leuven

Lawijd : gerucht.

Peetermannenstee : de stad Leuven, waar her ver-
maade bier " Peeterman,, wordt gebrouwen.

Muts : pet.

De Fijnproevers.

Lambrecht Lambrechts.

Wij hooren graag een praatje,
 Als 't niet te nuchter is;
 We onthalen graag een liedje,
 Als 't fijn is op een bis.

Refrein :

Studenten moeten proeven,
 Aan elken disch, aan elken wijn
 Studenten moeten proevers
 zijn !

Wij lezen graag een versje
 Als 't levensvreugde kweekt ;
 Wij koopen soms een boekje,
 Als 't van de meisjes spreekt !

Refrein.

Wij leeren graag een lesje,
 Als 't niet te lastig valt;
 Wij blokken soms een poosje,
 Maar denken spoedig: Halt !

Refrein.

Wij slapen graag een uurtje,
 En slapen dikwijls niet,
 Wat kan een buis ons deren,
 Als 't niet te vaak geschiedt !

Refrein.

Zingende menschen, gelukkige menschen! X

Schachtenliefde.

Walker.

't Was toen het jaar te Meie ging
 Met lentezonnegloed.
 Een vlugge schacht te vrijen ging
 Al met een meideke zoet.
 Hij zong haar 't stille liefdelied,
 Het harte gansch bewogen ;
 Zij hoorde 't maar geloofde 't niet :
 Toch loeg ze uit bei haar oogen,
 Dat meideke zoet !

En als het jaar te Juni kwam,
 Dan was 't een droeve tijd :
 De schacht die blokt zich stijf en stram,
 En raakte 't meisje kwijt.
 Hij droomde dag en nacht van haar
 En schreef haar menig briefje ;
 Zij lachte erom, doch troostte maar
 Als een goedzielig liefje,
 Dat meideke zoet !

En die dit liedeken eerst bedacht
 En 't dichtte in rijmekes zoet,
 Hij was weleer een vlugge schacht,
 En vrijde een meideke zoet.
 Hij mind' haar en zij gaf haar woord.
 Och ! Meisjeswoorden vliegen !
 Gij, vrienden, die dit liedeken hoort,
 Ziet, dat ze u niet bedriegen,
 Die meidekes zoet !

*Het lied veropenbaart geheel het leven van het volk,
 (Snellaert).*

Uit "Ons Leven,,"

En als het jaar nu Juli werd,
 De zon spooog vlam en vuur ;
 Toen was 't de schacht zoo bang aan 't hert
 Professors zien zoo zuur !
 Toch kroop hij door de naaldenspleet
 En liep zijn liefje vinnen ;
 Zij miek hem dan 'n duren eed :
 " Ik zal u altijd minnen ! ,,
 Dat meideke zoet !

Het najaar bracht October mee
 En ook den studietijd.
 Hij spoedde zich naar Leuvenstee,
 En zocht zijn lieve meid,
 Maar laas ! hij vond ze niet alleen,
 Hij kon 't schier niet gelooven !
 Zij was getrouwd 'nen tijd geleên
 Spijts al haar duur beloven,
 Dat meideke zoet !

Schacht : pas aangekomen student.
Naaldenspleet : oog der naald.
Vinnen : vinden.
Miek : maakte.

Champagne.

August Cuppens.

We zijn er door! Het droef geblok
 Is uit voor maand en dagen!
 Alla! Gezellen, nu op schok
 En rijkelijk ons klagen
 Besproeid met gouden vreugdewijn
 De "kieremier," moet het zijn
 Champagne!

Marieke, breng een half dozijn
 Van zilverhalskens boven!
 We gaan den franschen perelwijn
 Met vlaamsche kelen loven
 En doopen in het edel vocht
 Het ezelsvel zoo duur gekocht!
 Champagne!

Het gaat pof-pof, alhier, aldaar,
 De nectar is aan 't stroomen,
 Hij ziet zoo blond als 't zonnehair
 Van 't liefken onzer droomen;
 Hij pinkelt zoo haar oogskens doen
 En smaakt zoo lekker als haar zoën!
 Champagne!

Zoo licht, zoo luchtig als een pluim
 Zijne jonge meiskesherten!
 Zoo vluchtig als champagneschuim
 Zijn onze minnesmerten;
 Studentenminne, meiskestrouw,
 Ze bruischen fel, vervliegen gauw!
 Champagne!

Kragen : meervoud van kraag of halskraag.

"*Kieremiere*," het beste, nec plus ultra.

Zilverhalskens : champagneflesschen.

Ezelsvel : perkament, diploma.

Elfde Reeks.

Het lied der Vlaamsche Hoogeschool.

Lambrecht Lambrechts.

Hunker niet langer naar gunsten meer!
Zijt gij de knecht, een ander de Heer?
Dappere deugden hebt gij geërfd;
Zeg wat gij durft en wat gij derft!

Refrein :

Mannen van Vlaandren, schept zangen
[vol nieuwe vreugd:
Zonnige droomen beziel de nieuwe jeugd.
Zij vlecht ons wachtend land een gouden
[Aureool!
Leve de Gentsche Hoogeschool!

Edele ridders van 't heilige recht,
Heerlijk rijzend in 't roode gevecht,
Dij uwe trits tot een machtige schaar,
Hou en de trou in 't wassend gevaar.

Bant gij uw taal naar keuken noch stal,
Klinkt zij in school en kloosterhal,
Heerscht zij in hut en heerenwoon,
Vriend en vreemd zal tuigen: Hoe schoon!

Wenscht gij een eind aan 't malle geschil,
Vlaming, donder een machtig: Ik wil!
Eischt gij: Het lichtet overal!
Eischt het met woord en daad: het zal!

Van 't schoone wiedsterke

Herman Broeckaert.

Daar lag een wiedsterken op het land,
Leve de jolige Lente!
Het pluise de kruidkens, rap van hand,
Leve de leutige Mei!
Zijn kapke en zijn kaakskens vlamden rood,
Het windeke woei de beentjes bloot...
Leve de Lente
In de Mei!

Elkeen die 't wiedsterke bezig zag,
Leve de jolige Lente!
Die riep uit de verte: "goeien dag,,
Leve de Leutige Mei!
En 't lachelde, 't lachte 't meidje dan,
Op Jan en op Pier, op alleman...
Leve de Lente!
In de Mei!

Maar stapte er 't pachterke langs het stuk,
Leve de jolige Lente!
Het wiedsterke kreeg het, o! zoo druk,
Leve de leutige Mei!
Zijn hoofdeken neeg al meer en meer,
Zijn vingerkes misten keer op keer...
Leve de Lente
In de Mei!

En als het pachterke verder was,
Leve de jolige Lente!
Dan rees er het hoofdeke uit 't vlasgewas,
Leve de leutige Mei!
Het volgde zijn stappen langs 't gulden
[zand...

Leve de Lente
In de Mei!

Wiedersterke : Een meisje dat aan 't wieden is,
het ontkruid aan 't uittrekken.
Pluise de kruidkens : uitpluizen, uitzoeken.

Jan en Annemie.

René de Clercq.

Toen Jan, nog jong, een meisje nam,
 Hoe flink was Annemie!
 Een zonnebloem, een zoete lam,
 Een klare, bruine bie!
 't Was in den oogst, bij werk en lust,
 Jochei! Daar werd gedanst, gekust,
 Maar 't schoonste paar
 Met donker haar
 Was Jan en Annemie.

En toen die daar ter kerke kwam,
 Geen mensch en vroeg met wie,
 Zijn haar had van den hoornen kam,
 Want preusch was Annemie,
 Haar kleedje was gebloeemd katoen,
 Daar zou ze zeven jaar mee doen.
 En : Leef de bruid!
 Kaarsrecht vooruit,
 Trok Jan met Annemie.

Dan Jan de man kreeg woord noch schram,
 Maar kindren, twee en drie,
 Hoe makkelijk leert ge uw tortels tam,
 Duivinnkens als die!
 "Geen hand meer om voor drank en spel,
 Mijn huis, mijn hemel wordt geen hel! „
 Dus koning in
 Zijn arm gezin
 Stond Jan voor Annemie.

En als er dan een vierde kwam
 Bij Jan en Annemie.
 Het kreeg het ook zijn boterham,
 Zijn plaats op schoot en knie.
 Zij groeiden groot, zij werden vlug,
 Zij vlogen weg en nooit terug.
 En huns getween
 Voor goed alleen
 Zijn Jan en Annemie.

En hij blijft struisch en zij wordt stram,
 En " Vrouwken, „ zegt hij, " zie,
 "Al waart ge aan beide beenen lam,
 Gij bleeft mijn Annemie. „
 Hun brokje brood, hun schamel huis,
 En op hun graf hun eerste kruis,
 Eén liefde, een lot,
 Dat late God
 Aan Jan en Annemie!

*Waar de man een liedje leert,
 Hoort men zelden 't woord verkeerd.*

Grietje.

Naar het Zuid-Afrikaansch van P. J. H. te Groenberg.

door Lambrecht Lambrechts.

Griet, mijn schat,
Zeg, weet je wat?

De malle praatjes gaan :
Ze zeggen dat wij na een maand
Voor 't outer zullen staan.
Ik weet niet wat je plan mag zijn,
Maar 't mijne, Griet is klaar.
Spreek jij een enkel vriendelijk woord
Wij trouwen met elkaar.

Refrein :

Grietje, mijn aardig Grietje,
Ik heb je toch zoo lief !
Wil luistren naar mijn liedje,

Mijn poezel Grietje, mijn hartedief !
Meimaand, nietwaar, is vrijmaand.
Je vader hoor' mij dra.
Aan mijn zij door 't leven gaan,
Mijn schatje, staat je dat niet aan ?
Toe : zeg nu eind'lijk : Ja !

Griet, mijn schat,
Zeg, weet je wat?

Dat ik een hoeve bouw
En mooie meubels heb besteld :
't Wacht alles net op jou.
Eén ding ontbreekt er, anders niets :
Wordt nu mijn zoete vrouw.
Ik draag je op mijn armen rond
En weer den minsten rouw.

Griet, mijn schat,
Zeg, weet je wat ?
Het volk nog verder praat ?

Je hebt een schat van honderd pond,
Die op de spaarbank staat.
Zij zeggen: " Enkel voor dat geld
Loopt hij zijn Grietje na ! „
Doch was 't maar negen en negentig
Ik smeekte nog : Zeg ja ! [pond

*X Klaag nimmer om een klein verdriet,
Vergeet het in een lied, een leutig lied.*

(L. Lambrechts).

Brief uit Frankrijk.

Théo Brakels.

Mijn vrouwke lief, ik laat u weten,
Van mijn gezondheid nu den staat;
Als dat het op zijn Vlaamsch hier gaat,
Veel werken en maar weinig eten.
Maar of ik at of was op loop,
Of koren pikte of wiede of schelfde,
'k Dacht steeds aan U en ik verhoop
Van U hetzelfde,

Wij zijn hier vele Vlaamsche gasten,
Tien uren verder als Parijs;
Ons werk verdient een goeden prijs,
Want zonder ons zou Frankrijk vasten.
En vasten geeft een flauwen kop,
Wij doen dat 's winters, niet uit boete,
Maar, als het laatste geld is op,
Omdat wij moeten.

Maar och! Waarom daarover klagen?
Want pertig toch als vlinderkes,
Zijn onze zeven kinderkes,
Met kleine mondjes, groote magen.
En is er soms wat brood te kort,
En zinkt de moed tot in de schoenen,
Wij krijgen toch, als 't avond wordt,
Elk zeven zoenen.

'k Zal ook niet lang uit 't nestje blijven;
't Wordt donker en ik ben zoo moe,
Dat schier mijn oogen vallen toe,
Wijl in de schuur ik zit te schrijven.
Zoo, vrouwke, 'k heb u allen lief,
Ik werp een kus U uit de verte.
Tot wederziens, ik sluit mijn brief,
Maar niet mijn herte.

Doe naar de school ons bloeikes stappen,
Want 'k ondervind; het is een troost,
Als men van ver, aan vrouw en kroost,
Zijn hart mét letters kan doen klappen,
En staat de wijsheid in een boek,
Zij zullen daar hun plicht beschouwen
En nauwelijks uit de eerste broeck,
Niet loopen trouwen.

Hier spreekt men van de kerk te sluiten;
Och, vrouwke, 't waar een droevig lot,
Te leven zonder hoop op God
Voor menschen zonder goed of duiten.
Maar onze ploegbaas, kleine Fons,
Zei: Heeft God hier de deur gekregen,
Te liever komt hij ginds bij ons
Met zijnen zegen.

Zoo zit ons volk bij avondstonden
Te praten aan de hoevepoort,
Terwijl men Fielkes trekzak hoort,
En wordt wat brood en spek verslonden.
Dan de een na de andere zoekt zijn kooi,
Geen pluimbed, hoor, maar zoo genomen;
Men kan in stallen of wat strooi
Van huis toch droomen!

Beheersche 't lied de werkzaamheid uws levens!
(Rodenbach.)

De Dahlia.

Lambrecht Lambrechts.

Gij zijt, gij, even twintig,
Daarbij, een halve heer ;
Ik ben, ik, maar een boertje,
En al zoo jong niet meer.
Gij noemt uw lief een bloempje,
Een roosje, ik weet het, ja.
Voor mij bloeit langs den Demer
Een frissche dahlia.

Wanneer de kermis daar is,
Met vlaai en kriekenbier,
Dan gaan wij met ons meisjes
Gekoppeld op de zwier ;
Voorop gij beiden, netjes,
Wij traagjes, achterna ;
Gij met uw geurig roosje,
Ik met mijn dahlia,

En wordt het eindelijk zomer
En is de vasten uit,
Dan bind ons de oude paster
Tot bruidegom en bruid.
Gij voert uw blozend roosje,
Naar Brussel of naar Spa ;
Ik leid naar Scherpenheuvel
Mijn dikke dahlia.

Demer : rivier in Limburg.

Vlaai : vlade, rijst- of appeltaart.

Kriekenbier : bier getrokken op krieken of kersen.

Paster : pastoor, zielenherder.

Scherpenheuvel : bedevaartplaats in Brabant.

Twaalfde Reeks.

Wij willen.

Lambrecht Lambrechts.

De Vlaming heeft geen Hoogeschool,
De Vlaming, hij alléén op aard,
Hij alléén !
Maar sprak hij onvervaard: Ik wil er een !
Ik wil ! Verstaat ge mij ? ik wil ! „
De Vlaming had een Hoogeschool,

De Vlaming heeft geen Vlaamsch Bestuur,
De Vlaming, hij alléén op aard,
Hij alléén !
Maar sprak hij onvervaard: "Ik wil er een!
Ik wil ! Verstaat ge mij ? Ik wil ! „
De Vlaming had een Vlaamsch bestuur !

Hij is niet meester in zijn land,
De Vlaming, hij alléén op aard,
Hij alléén !
Maar sprak hij onvervaard: "Ik wil het zijn!
Ik wil ! Verstaat ge mij ? Ik wil ! „
Hij was de meester in zijn land !

Zedelingsbede.

Willem van Ham.

Eénen heb ik mij verkoren,
Eénen heb ik trouw gezworen.
Eénen die mijn hart beviel,
Hek ik lief in zin en ziel :
Jezus !

Hoort, zijn stem vol liefdesmerte
Roept en lokt mij uit de verte.
Heer, ik heb uw stem gehoord :
Mij geschiede naar uw woord,
Jezus !

'k Wil uw kruise zonder klagen
Langs uw bloedig voetspoor dragen,
Lijden, sterven zooals Gij,
Onbekend, doch, doch aan uw zij,
Jezus !

'k Wil van moederwonne weenen,
Zoo ik van de zwarte kleeren,
Uwe kinderen, ééns maar, ach,
Eens uw Name hooren mag,
Jezus !

X *Het zingen op een feestgely*
X *Brengt leven in de brouwerij.*

Vrijersliedje.

Herman Broeckaert.

Als 't zomert, dan moet ik te lande zijn,
 In 't groen van de Vlaandersche velden!
 Daar wacht mij het "minneke maechdelijn,,
 Het meideke van de Schelde,
 Als 't zomert en alle veugelkes vrijen,
 Als 't zomert overal,
 Ik laat u, mijn paterke, bid uw getijen,
 Wij moeten vrijen :
 Het vrijt overal!

Als 't zomert, dan leeft het zoowel, mijn hert,
 Het zwelt en zwemt in genuchten,
 Terwijl haar klein voetje op de bloempjes
 Haar lippekens verzuchten... [terdt
 Als 't zomert en alle de vogelkes vrijen,
 Als 't zomert overal,
 Ik laat er den blokker zijn boeken verblijen.
 Wij moeten vrijen :
 Het vrijt overal!

Als 't zomert, dan is me dag te kort
 Om alles, om 't àl te vertellen ;
 Ons hertje geraakt er niet uitgestort,
 Lijk brónnekes, staag aan 't wellen.
 Als 't zomert en alle veugelkes vrijen,
 Als 't zomert overal,
 Ik laat er den rijkaard zijn kelders gedijen,
 Wij moeten vrijen :
 Het vrijt overal.

Als 't zomert, dan voelde ik een weelde op
 Een jongste lijk 't groen in den velde[ard,
 Een lust lijkt het blauw waar mijn oog in
 Naast 't meideke van de Schelde! staart
 Als 't zomert en de veugelkes vrijen.
 Als 't zomert overal,
 Ik laat er de oujonkmans, de domme, betijen,
 Wij moeten vrijen :
 Het vrijt overal!

De Ooievaar.

Hendrik Muyldermans.

Ze zitten saam bij 't wiegskén,
 Gevoerd met blauw satijn,
 Zijn blikken in haar blikken,
 Haar handjes in de zijn.
 Ze spreken reeds vol liefde
 Van 't kindje frisch en zacht,
 Bij d'ooievaar besproken
 En dagelijks verwacht.
 Het zal, zegt het vrouwken, met lachend
 [gezicht,
 Een jongetje wezen, het aardige wicht ;
 Als vader zal 't heeten, het kindeken zoet,
 Als hij zal 't eens wezen en neerstig en goed.

Daarbuiten klinkt het blijde,
 't Geroep van d'ooievaar ;
 " De winter is verdwenen,
 De lieve lente is daar ! ,,
 En binnen zoent de man nu
 Zijn vrouwke op den mond
 Zijn zegt: " Geliefde, luister,
 Wat de ooievaar verkondt :
 Een meisje zal 't wezen, en 't kindeken fijn
 Zal, evenals moeder, een rozekeken zijn.
 Lijk moeder zal 't heeten, en 't wordt eene
 [vrouw,
 Als zij zoo gediensstig, zoo minzaam en
 [trouw

Had de ooievaar geluisterd
 Daarbuiten bij de woon ?
 Hij lei dien nacht in 't wiegskén
 Een dochter en een zoon.
 Zoo gaf de fijne vogel
 Aan man en vrouw hun zin.
 En vloog dan lachend weder
 De hooge wolken in.
 De kinderkens kregen van de ouders den
 [naam
 Ze groeiden en speelden gezellig te zaam ;
 En de ooievaar kwam wel in 't huizeken
 [weer,
 Maar lei in het wiegskén geen tweelingen
 [meer.

Van Jan den Mosselman.

Herman Broeckaert.

Ja, zei Jan, de mosselman,
 Trouwen is 'n plan, zei de man,
 Hadde ik maar n'huis!

Zei Jan.

Bachten de bosselkes staat 'n kluis!
 Dààr, zei de paster, g'hebt n'huis!

Jan, mijne man,

Wat zegt ge ervan?

Dank! zei Jan,

Ja, zei Jan, de mosselman,
 Trouwen is 'n plan, zei de man,
 Hadde ik maar 'n wijf!

Zei Jan,

Wanne de weef, maar tien keers vijf,
 Dààr, zei de paster, g'hebt 'n wijf!

Jan, mijne man,

Wat zegt ge ervan?

Dank! zei Jan.

Ja, zei Jan, de mosselman,
 Trouwen is 'n plan, zei de man,
 Hadde ik nu maar... lust!

Zei Jan.

'k Drinkte te geren mijn pint in rust!
 Dank, menheer, paster, 'k heb geen lust!

Jan, mijne man,

Blijft jonkman dan?

Ja, zei Jan.

Bachten : achter.

Paster : pastoor, zielenherder.

Wanne : verkorting van Johanna.

Weef : weduwe.

Tien keers : tien maal.

Geren : graag.

Klompensiedeke.

René de Clercq.

Kap ik mijn wilgen blokjes,
 Parenwijs uit den boom,
 'k Zie ze onder broeks of rokjes,
 Happerend aan den zoom.
 Klompen aan den voet,
 Klompen aan den voet,
 Staat onze guitjes goed!

Glad om er in te slieren :
 Licht om er mee te gaan ;
 Hol om er in te tieren ;
 Hard om er mee te slaan !
 Klompen aan den voet,
 Klompen aan den voet.
 Staat onze guitjes goed !

Lijken ze plomp en pover,
 Leerzekens gaan niet voor.
 Aan ! En de stoppels over !
 Uit ! en de beken door !
 Klompen aan den voet,
 Klompen aan den voet,
 Staat onze guitjes goed !

Bakt u de vorst op 't water !
 Koeken van zijn fatsoen,
 Niets, om te glijden, gaat er
 Boven een houten schoen.
 Klompen aan den voet,
 Klompen aan den voet,
 Staat onze guitjes goed !

Kinderen van den buiten,
 Klompekens bruin van rook
 Op ! Als de leerken sluiten,
 Sluiten de klomkens ook !
 Klompen aan den voet,
 Klompen aan den voet,
 Staat onze guitjes goed !

Pover : arm, gemeen.

Dertiende Reeks.

Kalme rust.

H. Muyldermans.

De bloemekens nijgen
 Het kopken ter rust ;
 De vogelkens zwijgen,
 In sluimer gesust ;
 Het windeken schommelt
 De bladerkens zacht
 En 't bronneken mommelt :
 " Slaapt, lieven, 't wordtnacht!,,

De kinderkens vouwen
 De handekens teer
 En knielen, de trouwen,
 Voor 'tbeddeken neer ;
 En moederken legt dan
 Hen onder en lacht,
 En zoent hen en zegt dan :
 " Slaapt, lieven, 't wordtnacht!,,

En engelkens zweven
 Langs bloemen en blaân,
 En lonkende geven
 Ze er perelkens aan.
 Ze zoenen de kleinen
 In 't kamerken zacht
 En fluistren, de reinen :
 " Wij houden de wacht!,,

Paschen.

Willem Gijssels.

Paschen, Paschen,
 Hooggetij !
 't Leven van de banden vrij,
 Komt gestegen uit der eerde,
 Zooals Christus wederkeerde,
 Glanzend uit den stillen dood.
 Hallelujah ! God is groot !

Paschen, Paschen,
 Hooggetij !
 Klokken klinken hemelblij.
 Zwegen hare bronzen tongen,
 Tothet wonder was voldongen.
 Thans verkonden zij den groet ;
 Hallelujah ! God is Goed !

Paschen, Paschen,
 Hooggetij !
 't Juk des winters is voorbij,
 Onder nieuwen zonnezegen,
 Plant het zaad, weldra gedegen,
 Hier op aard een paradijs.
 Hallelujah ! God is wijs !

*Zingt iemand soms iets minder net,
 Dat Volkszang 'm op zijn nummer zet !*

t' Liedje van den Beiaardier.

Herman Broeckaert.

Als 't vaantje wappert, beiaardier,
 En kermis is geboren,
 Dan wacht daarboven uw trouw klavier,
 Dan spoed ge u koene beiaardier,
 En klautert naar den toren.
 Dan klinken uwe klokjes over de stêe :
 " Lieve gebureman, kom-de gij mee? „
 Dan klinken uw klokjes luid en lang,
     Tingelinge, tingelang.
     Tingeting-tang !

En is de blijdag beiaardier,
 De Prinskensdag, geboren,
 Dan zit ge weder voor uw klavier,
 En laat uw deuntjes, vrank en fier,
 Uw schoonste deuntjes hooren.
 Dan klinken de klokjes over de stêe;
 Voor onzen koning een vrome bêe :
 " O, Heere, behoed onzen Vorst nog
     Tingelinge, tingelang, [lang! „
     Tingeting-tang !

En is de Kerstnacht, beiaardier,
 De Grootsche Nacht geboren,
 Dan rolt een traan op uw trouw klavier,
 En wat ge deunt dan, beiaardier.
 Dat zal wel de Hemel hooren.
 Dan klinken uw klokjes over de stêe :
 " Menschen van goeden wil zijn vrêe! „
 Dan klinkt uit uw klokjes engelenzang,
     Tingelinge, tingelang.
     Tingeting-tang !

Maar eens ook zult gij, beiaardier,
 Van op uw hoogen toren,
 Volkrachtig konden op uw klavier :
 Sa, taaie Vlaming, wees nu fier,
 Uw hoogdag is geboren!
 De Vlaming en is niet langer knecht ;
 De Vlaming bekomt zijn volle recht !
 Dan deunen uw klokjes zegezang,
     Tingelinge, tingelang.
     Tingeting-tang !

X *Zingt in uw huis, bij 't werk, op straat,
 Maar zoo, dat 't niemand tegenstaat.*

De Voorspelling. (*)

Lambrecht Lambrechts.

Verkondig, koekoek in het hout,
 Na hoeveel jaar mijn broeder trouwt.
 Ik weet, gij zijt een toovenaar
 En elke roep beduidt : een jaar,
 Welaan, gij kent mijn broeder wel ?
 Voorspel zijn lot, — ik tel.

(De koekoek roept.)

Zoodus, mijn broeder trouwt na 't derde jaar,
 Het wachten val hem niet te zwaar !

Verkondig, koekoek in het hout,
 Na hoeveel jaar mijn zuster trouwt.
 Ik weet, gij zijt een toovenaar
 En elke roep beduidt : een jaar.
 Welaan, ge kent mijn zuster wel ?
 Voorspel haar lot, — ik tel.

(De koekoek roept.)

Zoodus, mijn zuster trouwt na 't eerste jaar
 Ik wou dat ik mijn zuster waar !

Verkondig, koekoek in het hout,
 Wanneer ben ik, ik zelf getrouwd ?
 Ik weet gij zijt een toovenaar
 En elke roep beduidt : een jaar.
 Welaan, gij kent mijn trouwlust wel ?
 Voorspel mijn lot, — ik tel.

(De koekoek roept.)

Zoodus, gij stelt mij uit voor zeven jaar !
 Dat mij... dat mij de Hemel spaar !

(*) Ontleend aan de Limburgsche folklore, die beweert dat de meisjes, om te weten, wanneer zij zullen trouwen, moeten luisteren hoe dikwijls de koekoek achtereen roept. Zooveel maal hij roept zooveel jaren moeten zij wachten.

Stantje en Wantje.

Herman Broeckaert.

Stantje hield zijn Wantje staan,
 Stantje sprak zijn Wantjen aan,
 Onder de oude linde :
 “ ’t Vrijen duurt zoo lang reeds nu,
 Wantje, zeg, bevalt het u,
 Trouwen, mijn beminde ?.,
 Schuchter sloeg zij de oogen neer
 Maar zij neep zijn handen teer,
 “ Ach, mijn Stantje,
 Ba ja ! „ zei Wantje.

Wantje werd dolgraag bemind,
 Wantje schonk hem kind op kind,
 Stantje, den beminde.
 Zeven kleuters, hand in hand,
 Spelen in het mulle zand,
 Onder de oude linde ;
 Dan kijkt Stantje Wantje aan :
 “ Is de koop daarmêe gedaan,
 Ba ? “ zei Stantje,
 “ Ba neen ! „, zei Wantje.

Stantje en Wantje zijn nu stram,
 Zitten samen aan den stam
 Van die oude linde :
 Deelen daar in zoeten vrêe
 ’t Spel van hun kindskinders mêt,
 Al die teerbeminde.
 Stantje grijpt haar handen toen :
 Drukt zijn Wantje in stilte een zoen,
 “ Ach, mijn S:antje,
 “ Mijn schat ! „, zegt Wantje

Het meisje van den buiten.

Willem Gijssels.

Zie ze door de straten gaan
 Met haar beste kleeren aan,
 Die zoo flink de leest omsluiten :
 Met haar hoedje vol fatsoen,
 Rood van roozen en pioen !
 ’t Is het meisje, ’t is het meisje,
 ’t Is het meisje van den buiten !

Ja, ze wordt het wel gewaar,
 Dat er oogen hier en daar
 Vriendlijk kijken door de ruiten.
 ’t Mag wel zijn, is haar besluit,
 Want ze gaat er vast op uit,
 ’t Lieve meisje, ’t lieve meisje
 ’t Lieve meisje van den buiten !

Al de jongens van de stad
 Roepen gretig : Welke schat !
 Danig dat haar ooren tuiten.
 ’t Allenkant is ’t één begeer,
 Elken stap een vrijer meer !
 ’t Is het meisje, ’t lieve meisje,
 ’t Is het meisje van den buiten !

Kermis, zegt ze, moet er zijn,
 Anders werd ik wel begijn,
 Maar ik laat de vleiërs fluiten,
 Als ik trouw op mijnen toer,
 ’t Zal niet zijn dan met een boer :
 ’k Ben het meisje, ’k ben het meisje,
 ’k Ben het meisje van den buiten !

Veertiende Reeks.

Karlijntje.

Lambrecht Lambrechts.

Zij kwamen van Ter Bosch gereden,
Waar 't groote kermis was :

De pachter en de pachteresse,
Karlijntje, blond als vlas.

De pachteresse zei bekommerd :
" Daar flikkert al een star ! „

Intusschen zat Karlijntje stil te droo-
Van achter op de kar. (men

Een knaap trad uit het hooge koren
En wipte naderbij ;

Het was een stoute, vlugge kerel :
Daar zat hij aan haar zij.

De boer sprak van de kermisfeeste,
Was lollig als een nar,

Terwijl de handjes naar elkander
Van achter op de kar. (tastten

Een logge wolk kwam aangewenteld
Zoo donker als een muur ;

Zij scheurde plidderpletsend open
En spooë de lucht vol vuur.

Het ging te vierklauw door de bos-
Abeel voorbij en spar, (schen

Terwijl de lipjes naar elkander zoch-
Van achter op de kar. (ten

De minnaar zei : " Adieu, Karlijntje „ „
En sprong weer op de baan.

Karlijntje had in heel haar leven
Geen mooier reis gedaan.

Nog nooit gevoelde zij haar zinnen
Zoo lekker in de war . . .

Ik wensch u allen zulk een leutig toch-
Van achter op een kar. (tje

Peetje's Brief (*).

Lambrecht Lambrechts.

Mijn droomen volgen U, mijn jongen,
Ver over 't verre watermeer,
Goddank mijn oogten bleven helder
En zie ik krabbel nog wat neer . .
Al dreigt de kou : " Blijf bij uw kolen „ „
Uw peetje beeft niet als een riet ;
Mijn borst is nog een harde koffer . .
Ik sterf nog niet !

Wanneer in huis de vreugde schatert,
Wanneer er droef gezwegen wordt,
Wordt ook voor U een glas gedronken,
Wordt ook voor U een traan gestort.
Wij weten immers, beste kerel,
Gij denkt in Congo ook aan ons ;
Gij ook bidt gaarne voor uw Peetje
Een vaderons.

De fiere lessen niet vergeten,
Die ik U menigmalen gaf ;
Uw peetjen, ik, en zij, uw meetjen,
Het zal haar troosten in het graf.
Pas op ! uw plichten trouw vervullen :
Het geldt uw eer, uw vaderland ;
Ik hoop gij zult nog eenmaal klimmen
Tot kommandant.

En komt gij eindlijk, eindlijk weder,
Met drie vier kruisen op de borst,
De bruine handen vol geschenken,
Vraag dan verlof aan uwen vorst ;
Snel toe, omhels, drink uit, kniel neder,
Vertel ons waar en wie en hoe ;
En sluit . . . en sluit uw dierbaar peetje
Dan de oogten toe.

(*) Peetje . Grootvader.

Vaderons . het gebed "Onze Vader„.

Sprookjesveelde.

Vlaanderens Maagd.

Lambrecht Lambrechts.

Zij zat te droomen in 't geurige gras,
 Dat ze op en top een prinsesje was . . .
 Ze ontwaakt. Ei, zeg, wie nadert daar?
 Een jeugdige man met goudblond haar.
 Zijn oogen zijn louter zonnenschijn
 Zou die de schoone prins al zijn? . . .
 Het sprookje begint . . .

Hij keerde weder elken dag;
 Zij duizelde als zij hem komen zag.
 Zij beefde gelijk een wilgenblad, [schat!,,
 Wanneer hij vleide: "Mijn engel, mijn
 Zij keek hem de woorden uit den mond:
 Als bloemen vielen zij op den grond . . .
 Het sprookje gaat voort . . .

Hoe spoedig vlande de Zomer voorbij!
 Zijn plaats bleef ledig aan haar zij.
 Zij ijldde de heuvels op en neer,
 Zij smeekte en kermde: "o God, voer hem
 [weer!,,
 . . . Toen zonk zij weenend voorover in
 [t gras,
 Begrijpend dat zij bedrogen was . . .
 Het sprookje is uit . . .

Hendrik Muyltermans.

Vaak rees zij uit der eeuwen nacht,
 Gelijk de zon uit 't neevlig duister,
 Met ongeëvenaarden luister,
 In 't gouden kleed van roem en macht.
 Een leeuw hield aan haar voet de wacht
 En, schudde hij vergramd de manen,
 Dan bogen trotsche legervanen
 En vorsten beefden voor zijn kracht!

Men zag haar, 't is niet lang gelêen
 In schamel hulsel neergezonken,
 De handen lijdzaam vastgeklonken,
 Miskend, misprezen en vertrêen.
 En schimmen doolden om haar heen
 En zuchtten: "Is dat zij, die de aarde
 Verbaasde met haar reuzenwaarde!
 Als 't zoo is, ween dan, Vlaandren, ween!,,

Maar sedert rees zij op, verwoed;
 Haar boezem zwelt, haar oogen gloeien:
 Ze bijt en schudt de lage boeien
 En smakt ze neder vòór haar voet.
 Weer bruischt in haar het Vlaamsche bloed:
 Zij knielt niet meer voor vreemde snood-
 [heid,
 Maar werkt zich op tot eigen grootheid
 Met Vlaamsche kracht en Vlaamschen
 [moed!]

De Vlaamsche Leeuw staat weder pal!
 Hij blikt den vijand fier in de oogen,
 Trots laffe list en nijdig pogen,
 Trots hoongelach en strijdgebral!
 Daar waakt hij trouw op Vlaandrens wal
 En, wat ook spot en logen brouwen,
 Om Vlaandrens Maagd weer nêer te klau-
 [wen,
 Hardnekkig brult de leeuw: " 't En zal!,,

Van den witten ezel.

Lambrecht Lambrechts.

Ik heb geen andren schat op aard,
 Dan mijne witten ezel ;
 Maar is hij geen fortuintje waard,
 Mijn goeden witten ezel ?
 Hij vergt zoo weinig voor zijn maag :
 Een rauwe distel langs de haag
 Voldoet mijn witten ezel.
 Toe, lieve meid, toe, spreek het uit,
 En wordt vóór God mijn zoete bruid :
 Gij krijgt mijn witten ezel !

Ik voer u 's Zondags naar de mis
 Met mijnen witten ezel ;
 Geen dorpen waar het kermis is,
 Of 't kent mijn witten ezel.
 Gij schuurt zijn koperplaten rein ;
 Dan vlamt een dek van zonneshijn
 Op onzen witten ezel.
 Toe, lieve meid, toe, spreek het uit,
 En wordt vóór God mijn zoete bruid :
 Gij krijgt mijn witten ezel !

En voor ons kinderen, wat een pret,
 Zoo'n mooien, witten ezel !
 Zij worden op zijn rug gezet :
 Vooruit nu met den ezel !
 Ik zie ze al dansen hand aan hand
 Dank, lieve meid, uw oog spreekt het
 [uit :
 Gij wordt vóór God, mijn zoete bruid!
 Hier, neem mijn witten ezel !

Brouwerslied.

Herman Broecker.

Ei, spreek ge mij van 't Vlaamsche land,
 De kerel die de krone spant
 Dat is de brouwer !
 De milde lesscher van den dorst,
 Dien eert de Vlaming als een vorst,
 Den gullen brouwer !
 Wie hem niet mint, die haat de jeugd !
 Wie hem veracht, veracht de deugd !
 Leve de brouwer en leve de vreugd !

Zijn kelders mogen donker zijn ;
 Ze bergen licht en zonneshijn
 In volle tonnen !
 Ja, zoet is 't langs een lentelaan,
 Maar zoeter langs die reken gaan
 Van volle tonnen !
 Wie die niet mint, die haat de jeugd !
 Wie die veracht, veracht de deugd !
 Leve de brouwer en leve de vreugd !

Geen koningskoets en streech het oog,
 Lijk's brouwers kar — dat prachtvertoog !—
 Vol Vlaamsche bieren !
 En liever als lakeien, ja,
 Sla 'k simple knechts met kannen gâ
 Vol Vlaamsche bieren !
 Wie die miskent, die haat de jeugd
 Wie die veracht, veracht de deugd !
 Leve de brouwer en leve de vreugd !

Ei, spreek ge mij van 't Vlaamsche land,
 De dokter die de krone spant,
 Dat is de brouwer !
 Zet rap een kanne aan uwen mond
 En al wat ziek is wordt gezond !
 Goed heil den brouwer !
 Wie hem niet mint, die haat de jeugd !
 Wie hem veracht, veracht de deugd !
 Leve de brouwer en leve de vreugd !

Rond omgeven met kinders.
en lachen huzaren in het zand :
de lachen huzaren in het zand

Vijftiende Reeks.

Aan mijn Belgen bij den Yzer.

Karel van den Oever.

Laaien uwe bajonetten
 Ros van gloed ;
 Blinkt het koper der trompetten
 Rood als bloed ;
 Ziet gij ginds uw Vlaandren blaken,
 Hoort ge uw steden spokkrend kraken,
 Belgen, houd dan moed !

Flapt een doodswind uit het Noorden
 In de vaan ;
 Wervelt smoor uit Vlaandrens oorden
 Op u aan ;
 Ziet gij ginds uw Vlaandren rooken
 En uw steden knerpend smoken,
 Belgen, blijf dan staan !

Ach ! Hoort gij een gillend schreien
 Uit dien brand ;
 Ziet ge bloedschijn op de weien
 Van uw land ;
 Hoort ge soms, door bosschen, hagen,
 De angstkreet van uw volk opvlagen,
 Belgen, houd dan stand !

Rijst soms uit den doom der duinen
 't Vaderhuis...
 Wie, wie blaakte 't straks tot puinen ?
 't Is de Pruis !
 Prangt dan, Belgen, uw geweren
 Gaat den valschen vijand keeren,
 Broeders, houd u struisch !

Het landje van belofte.

Lambrecht Lambrechts.

Ons landje was een landje van belofte,
 Nu vat, nu tuigt het iedereen.
 Waar vloeide 't niet van melk en honig over ?
 Nu spookt een baaierd om ons heen.

Mijn klein, mijn lief arm landje toch !
 Hoe bloedt mijn hart, wanneer ik U aanschouw !
 Maar ach ! hoe groeit mijn liefde voor uw grond
 Bij 't groeien van uw rouw !

Mijn landje was onschuldig als een schaapje,
 Terwijl de wolf zijn tanden sleep.
 Hij wist: "Het mooiste brokje van de wereld !,
 Vandaar dat hij zoo happig greep.

Mijn klein, enz.

Ons landje was een hymne aan den vrede.
 En heilig waanden wij ons recht.
 De wielen ronkten en de torens luidden...
 De krijg heeft alles plat gelegd !

Mijn klein, enz.

Naar Scherpenheuvel. *)

Lambrecht Lambrechts.

Een droevig oudje toog naar Scherpenheu-
En zakte voor Maria neer. [vel,

Haar jongen had in 't Luikerland gevochten,
En sinds geen brief, geen tijding meer.

— “Gij ook, Gij hadt weleer Uw kind ver-
[loren

En weet hoe 'n moeder kan beminnen. „
Zij bad en bad, 't belovend woord indach-
[tig

“Wie aan blijft houden zal verwinnen.„

Het oudje toog opnieuw naar Scherpenheu-
Gewapend met een dikken tuil: [vel,

Kijk, mooie dahlia's en zonnebloemen,
Naast Capucientje en leeuwenmuil,

—“Bewaar mijn jongen, blozend als die
[bloemen,

En leid hem weer mijn huisje binnen ! „
Hoe zong het hooplied, onder 't huiswaarts
[keeren :

“Wie aan blijft houden, zal verwinnen ! „

En nogmaals strompelt zij naar Scherpen-
[heuvel,

Terwijl ze een bonten wimpel zwaait :
Het zijn de reepen van het Belgisch vaandel.
Met eigen hand aaneengenaaid.

— “Nietwaar, Gij brandt van liefde voor
[ons leger,

En voor ons vrome huisgezinnen ! “
Zij keert terug ! Haar zoon staat op den
[drempel ! !

Zij wist wel, dat zij zou verwinnen !

*) *Scherpenheuvel* bedevaartplaats in Brabant.
Capucientje. O. Indische kers.
Reepen. strooken.

Wat Moeder schreef.

Lambrecht Lambrechts.

t'Zijn droeve dingen, die ik moet vermelden
Mijn zoon, ik bedel om wat troost bij U.
Ons dorpje werd, eilaas, de prooi der vlam-
[men,

De lieden dwalen door de velden nu.
Een schamel boerken heeft mij wat geholpen
En laten slapen in zijn korenschuur.
Ik schrijf nu met het potlood van zijn

knaapje,
Onleesbaar, maar mijn oogden zijn vol vuur.

Geen schaap, geen rund meer in de boeren-
[stallen :

De dieven hebben alles buitgemaakt !
Hoe jammer van mijn viggen en mijn een-
[djes !

Geen één is uit het brandend huis geraakt.
De boomen hebben vruchten meer noch
[blaren,

Als in den winter zijn de velden naar,
En kraaiendrommen komen aangedonkerd,
Op zoek, gij kunt wel raden, kind, waarnaar.

Ach, onze paster, onze goede paster
Weer neergeschoten vóór het kerkportaal.
De burgemeester en zijn oudste jongen,
Ze hebben hen verdrongen in 't kanaal.

De hoefsmid moest de rosse boeven volgen,
En niemand heeft nog iets van hem gehoord.
Zijn dochter werd, vóór de oogden van haar
[moeder

Wreedaardig met een bajonet doorboord.

Wie dient hier op te treden om te wreken ?
Ons Heer, nietwaar, de straffer van het
[kwaad,

En gij, ook gij, met uw gestaalde makkers :
Ik hoop dat gij uw wreeden plicht verstaat.
Vooruit ! Hou goeden moed ! En vecht als

[leeuwen !
Schenk geen gena ! Verschiet uw laatste
[kruit !

En moet het, moet het, sterf voor 't lieve
[België !
't Is met dien raad, dat ik mijn briefje sluit.

Klaes die sprak zyn Moeder aen.

Klaes die sprak zyn moeder aen
 Als dat hij wilt gaen trouwen :
 — “ Klaes, wat zal u overgaen,
 En hoort naer myn vermaen :
 't Trouw'n is op zyn besten
 Vol zorg en groot dangier
 Daer steken in veel nesten
 Al voor een kort plaasier.
 Klaes en trouwt uw leven niet,
 Of gy komt in 't verdriet. „

— “ Moeder, ik ben wys genoeg
 En tot myn rype jaren ;
 Al de meyskes van de stad
 Die zijn my achter 't gat. „
 — “ Klaes, wilt u bedaeren,
 Het huwelyk is pyn,
 Vol ruzie en groot bezwaren
 Alzoo men komt te zijn. „
 Klaes, en trouwt, enz...

“ Al de meyskes van de stad
 Die steken vol gebreken ;
 D'eene is lekker, d'ander leêg,
 Dat blykt aen veel ter deêg.
 Trouwt gy met eene ryke
 Dan hebt ge altyd verwynt ;
 Trouwt gy met eene arme,
 Gy dan versteken zyt. „
 Klaes, enz...

“ Trouwt gy met een kamerier
 Of met een keukenmeysen,
 Lekker moet het kostjen zyn
 Die mogen bier en wyn,
 Trouwt gy met een vette
 Gy hebt een luyerpak ;
 Trouwt gy met een mager
 Gy hebt een beenen zak ! „
 Klaes, enz...

Die een wyf met kinders trouwt,
 Die is altyd geschoren ;
 Zoowel wyf als weduwnaer
 Aanziet dit aerdig paer !
 Slaethy op de vruchten,
 Zoo slaet hy op het wyf ;
 Het huys is vol genuchten.
 Met vloeken en gekyf.
 Klaes, enz...

Trouwt gy met een schoon jonk wyf,
 Die moet gy wel bewaren,
 Trouwt gy met een oud kattyf
 G'en hoort niet als gekyf,
 Trouwt gy met een kreupel,
 't Is : hay, hay, hay, myn been !
 Trouwt gy met een scheel marot
 Die ziet er twee voor een !
 Klaes, enz...

— Klaes die kreeg de vrees in 't lyf
 Al door zyn moeders woorden ;
 Hy en wil noch vrouw noch bruyd
 Zoo Klaes die schoot daer uit.
 Klaes moet Klaesje blyven,
 't Is Klaes zyn g'heel lyf deur
 Hy vreest voor kwade wyven
 Voor last en krevecœur.
 Klaes, enz...

Men vindt op des weireldsbaen
 Wel duysent van die Klaesjes
 Die vervaert zyn van de trouw
 En van een groot berouw.
 Meysjes, bruyd en vryster
 Zou moet'n gesuykert zyn,
 Om voor den asschevyster
 Te tappen bier en wyn...
 Klaes en trouwt zyn leven niet
 Want hij vreest voor ellenden,
 Klaes en trouwt zyn leven niet,
 Want hy vreest voor verdriet !

Dangier = danger : gevaar.

Asschevijster : (verouderd woord) iemand die verwekelijkt. die lafharttg is:

Mijn Fientje.

Bernard Bolle.

Toen ik voor 't eerst mijn Fientje zag,
 Toen voelde ik reeds de min ;
 Ze lonkte met haar schalkschen lach
 En liet me daadlijk in.
 Ik nam haar handjes in de mijn,
 En vleide met een stemke fijn:
     Mijn ratteke,
     Mijn schatteke,
 Mijn lieve, lekkre meid ;
     Mijn kikkerke,
     Mijn dikkerke.
 Wil dat ik met U vrijd.

Ze zei niet ja, ze zei niet neen,
 Maar sloeg haar oogskes neer ;
 Ze jekte : " Jongen, ga toch heen !
 Maar ach ! Ze zei 't zoo teer.,
 Toen keek ik Fientje smachtend aan
 En vroeg : "Zeg, willen we trouwen gaan?.,
     Mijn ratteke,
     Mijn schatteke,
 Mijn lieve, lekkre vrouw,
     Mijn kikkerke,
     Mijn dikkerke,
 Wil dat ik met U trouw,

Nu zijn we sedert lang getrouwd,
 En hebben reeds zes klein
 En nimmer heeft het ons berouwd :
 Wij vragen een dozijn!
 De oudste trekt de wieg gezwind.
 Waarin ons jongste liefste kind.
     Een ratteke,
     Een schatteke,
 Een kleine marremot,
     Een kikkerke,
     Een dikkerke,
 Een lekkre, malsche dod !

Danklied aan Nederland.

Johan de Maegt.

Er loopt een weg naar Nederland. . .
 Als oorlog vlamt op najaarsluchten,
 Dan rijdt de Dood — en torens zuchten,
 Dan vaart de vaar — en menschen vluchten,
     Terwijl hun schreiend huisken brandt.
 De bleeke moeders, saamgestopen,
 De stille oudjes, krom gekropen,
 Van 't land gezweept in grauwe hoopen —
     Ze gaan den weg,
     Den weg
     Naar eender kant,
 Ze gaan den weg naar Neder'and.

Er staat een huis in Nederland...
 Al brak uw schoon geluk in scherven,
 Al kwam de rouw uw ziel doorkerven,
 Gij zult de rust niet langer derven :
     Zie, moeder Holland reikt de hand.
 O spoedt u, doolaards ! armen, rijken !
 Uw kindje mocht zoo moe, bezwijken...
 't En zal, 't en zal ! daar z'n de dijken, —
     Daar staat een huis,
     Een huis
     Aan stoere strand,
 Daar staat het huis van Nederland.

Er klopt een hart in Nederland...
 Het klopt voor ons ! De molens draaien,
 Het klopt zoo trouw ! De naaldjes naaien,
 Het klopt zoo warm ! De haarden laaien,
     Het houten dorpken groeit in 't zand !
 O Holland ! langs uwe ranke wegen,
 O Holland in uw huis van zegen,
 Daar klopt ons hart uw harte tegen —
     Daar klinkt de klank
     Van dank
     Naar Vlaamschen trant,
 Daar klinkt ons lied voor Nederland !

Zestiende Reeks.

(Zuid-Afrikaansche liederen.)

Afrikaans Wiegeliedjie.

C. L. Langenhoven.

Lamtietie, damtietie, doedoe mij liefstetjie,
Moederhartrowertjie, dierbaarste diefstetjie !
Luister hoe fluister die wind deur die boompjetjie
Heen en weer hij hom al oor die stroompietjie :

“ Doedoedoe bladertjies,
Slapentijd nadertjies,
Doedoedoe blommetjies,
Nag is aan 't kommetjies. „

So sing die windjie vir blaartjies en blommetjies.

Bo in die blouw lug flikker die sterretjies,
Hemelse brandwaggies, lampies van verretjies,
Wakend oor windjies en wolkies en stroompietjies

Wakend oor mensies en diertjies en boompjetjies:

“ Wees maar gerustetjies
Slaap maar met lustetjies ! „
So sing die sterretjies
Stilletjies, verretjies :

Vuurvliegies, luggigies, eeuwige sterretjies !

Onskuldig ogies en voetjies en handetjies !
Wie weet hoe ver moet mij kleintjie nog ganetjies,
Ver deur die wereld se kronkels en ganetjies.
Blij tog maar kleintjies en blij dit maar langetjies.

Blij maar bij moedertjie,
Kindlief se hoedertjie,
Slaap in haar arrempies
Saggies en warrempies ;

Doekies dan, doekies in moeder se arrempies !

Sonnedaal.

A. D. Keet.

Die purper van purpere lugte,
Die lila van sonnedaal,
Die sterwende dag se sugte
Hul laat mij gedagte dwaal.

Ik denk aan'n blonde meisie.
Ik denk aan'n kleurige brief,
En ik hoor in mij siel net één wijsie:
Ik het, ik het haar lief !

Die Sterretjie.

C. L. Leipoldt.

Fonkel, sterretjie, fonkel !
 Hoog in die lug so blouw !
 Kort is die dag en lang is die nag ;
 Dood is jouw skijn eer die son jou verwag ;
 Snel sal jouw glans in die môre verflou :
 Fonkel, sterretjie, fonkel !

Fonkel, sterretjie, fonkel !
 Hoog in die lug so hoog !
 Engele daar kan jij bijna gewaar,
 Onder die wolke die hemelse skaar,
 Elk met jouw silwerwit skitrende oog :
 Fonkel, sterretjie, fonkel !

Fonkel, sterretjie, fonkel !
 Lag in die lug daarbo !
 Hier is dit sleg, want die dag is mos weg,
 Oor al die veld het die nag hom geheg,
 Tot als jij skijn —ja, dan kan 'n mens glo :
 Fonkel, sterretjie, fonkel !

Fonkel, sterretjie, fonkel !
 Bo in die lug so blouw !
 Kort is die nag en lang is die dag,
 Hier waar ons lewe en pligte verwag,
 Lig van die son, maar tog swart van die

[rouw ;

Fonkel, sterretjie, fonkel !

Uit pure pret:

A. D. Keet.

Onder die groene druiwe-prieël,
 Onder 'n rijpe tros,
 Wou ons graag sien wie langer was,
 Ruk ons twee korrels los.

Eers was dit jij, die 'n korrel krij,
 Springend tot bij die tros.
 Jij halfskaam, noem toen mij naam.
 Gee hom aan mij met 'n blos.

Ik, vir die gek, kon mij glad nie rek
 Bo tot die druiwe tros.
 Jij halfkwaad, gee mij die raad,
 Nooit te wees soos 'n vos...

Toen was dit jij, die mij regter-sij
 Kielie uit pure pret.
 Ik halftraag, bang om te waag,
 Moes op 'n kansie let...

“ Ope jouw mond, so mooi en rond
 Net om 'n korrel te krij ! „
 Heel jou gesig het toen opgelig :
 Ik was langer dan jij !

Koningin der Belgen.W. T. van Soest.

Koningin der Belgen
 Teerbeminde vrouw,
 't Pand van onze harten
 Zij ons liefde en trouw,
 Deel in onze vreugde,
 Deel in onze smart;
 En geniet den zegen
 Van het Belgenland !

Koningin der Belgen
 Eedle Majesteit !
 Wees ons blijde engel
 In dees droeven tijd.
 Blijf, o blij vorstinne
 In uw eenvoud groot;
 Onze leus zal wezen
 Trouw tot in den dood !

Koningin der Belgen
 In Uw harte rust,
 Al ons hoop en weelde,
 Al ons roem en lust.
 Zie dan op ons neder
 Van uw fieren troon;
 't Belgenvolk zal strijden
 Voor uw vorstenkroon.

Het Krijgertje. Lambrecht Lambrechts.

Het krijgertje wipte naar buiten,
 Gewapend met trommel en roer,
 Gebroekt als een Belgisch piotje,
 Wat miek het een leutig rumoer !
 Ram, plam, plam !

— Naar huis metuw trommel, pagadder!
 Klonk plots het gebiedende woord.
 Maar 't ventje verstond den oelaan niet,
 En trappelde en trommelde voort.
 Ram, plam, plam !

Het werd door den grimmigen schutter
 Vóór de oogden der moeder geveld.
 De vingertjes hielden bij 't sterven,
 De stokken nog vinnig omkneld ..
 Ram, pl... p....

De Blauwvoet.

Albrecht Rodenbach.

Nu het lied der Vlaamsche zonen,
Nu een dreunend Kerelslied,
Dat in wilde Noordertonen
Uit het diepste ons herten schiet.

Ei ! het lied der Vlaamsche zonen
Met zijn wilde Noordertonen
Met het oude Vlaamsch Hoezee !
Vliegt de Blauwvoet-Storm op zee !

't Wierd gezeid dat Vlaandren groot was
Groot scheen in der tijden wolk,
Maar dat Vlaanderland nu dood was
En het vrije Kerelsvolk.

Maar dan klonk een stemme krachtig
Over 't oude Noorzeestrand,
En het stormde grootsch en machtig
In dat doode Vlaanderland.

En hier staan wij 't hoofd omhoog
Vuisten siddrend, kokend bloed.
Vlamme in 't herte, vlamme in de ooge,
En ons naam ons trillen doet.

Vrijheidslied.

Jan F. E. Celliers.

Vrome vaadre, fier en groot !
Deur vervolging, ramp en nood
Was hul leuse, tot die dood ;
Vrijheid ! Vrijheid !

Erfnis van hul moed en trouw
Is die grond waar ons op bouw,
Juigend tot die hemel-blouw :
Vrijheid ! Vrijheid !

Eere wie die dood mag lei
Om te rus aan hulle sij,
Met die sterwens-woord te skei :
Vrijheid ! Vrijheid !

Op dan broers, en druk hul spoor,
Voorwaarts, broers, die vaandel voor ;
Laat die veld ons krijsroep hoor :
Vrijheid ! Vrijheid !

Woes geweld mag hoogtij hou,
Kettings mag ons lede knouw
Maar die leuse blij ons trouw :
Vrijheid ! Vrijheid !

Jukke mag vir slawe wees,
Manne-harte ken geen vrees,
Duld geen boei vir lijf of gees ;
Vrijheid ! Vrijheid !

Morgenrood

Jozef Simons.

Een nieuw geslacht en een frisscher bloed,
Het tij' verloopt, zet de bakens goed,

Hoor en verkondig :

Dat Vlaming al wie God Vlaming schiep

De boeien brak en het vrijwoord riep :

“ Vlaandren is mondig ! „

De zon gaat op over Vlaanderland

Tot licht van klaarte, 't wordt zonnebrand ;

Wie zal 't niet gunnen

Dat Vlaandren zijn plaats neme in de zon ?

Leef Waal en Vlaam ! Weg de Frankiljon !

Willen is Kunnen !

't Verleden, somber van dwang en schand,

Van onnatuur en tyrannenband

't Vliegt al aan spaandren !

Wij dragen de toekomst in ons hart,

In oogen diep, in ons vuisten hard,

God zeegne Vlaandren !

Het lied der Vlaamse Meisjes

Wies Moens.

Als met hun Leeuwe-vlaggen

Fris-op ons Broeders gaan,

De sterke tocht voor Vlaandren

Naar wekkende levensdaân,

Wij, meisjes, willen zeegnen

De zwarte, klauwende blom,

Wij hebben zó lang vergeten

Maar keren tot Vlaandren weerom !

Wijl koen de mannen strijden

En bouwen Vlaandren groot,

Wij, vrouwen, willen breken

Ons zielen als honigbrood !

En rijst het Huis van Vlaandren

In opene luchten vrij,

Wij zullen de tinnen kronen

Met eeuwige, bloeiende mei.

Wij dragen het mild ontfermen

Als rozen in onze schoot !

Sint Liezebet komt wandlen

Door Vlaandrens wee en nood :

Want meisjes willen zeegnen

De zwarte, klauwende blom,

Zij hebben zó lang vergeten

Maar keren tot Vlaandren weerom !

De Vlaamsche Leeuw.

H. van Peene.

De tijd verslindt de steden,
 Geen tronen blijven staan,
 De legerbenden sneven :
 Een volk zal niet vergaan.
 De vijand trekt te velde,
 Omringd van doodsgevaar,
 Wij lachen met zijn woede :
 De Vlaamsche Leeuw is daar!

Zij zullen hem niet temmen,
 Zoolang één Vlaming leeft,
 Zoolang de Leeuw kan klauwen,
 Zoolang hij tanden heeft.

Hij strijdt nu duizend jaren
 Voor vrijheid, land en God,
 En nog zijn zijne krachten
 In al haar jeugdgenot.
 Als zij hem machteloos denken
 En tergen met een schop,
 Dan recht hij zich bedreigend
 En vreeslijk voor hen op.

Het wraaksein is gegeven,
 Hij is hun tergen moe ;
 Het vuur in 't oog, met woede
 Springt hij den vijand toe.
 Hij scheurt, vernielt, verplettert,
 Bedekt met bloed en slijk,
 En zegepralend grijnst hij,
 Op 's vijands trillend lijk.

Wilhelmus van Nassouwe.

Wilhelmus van Nassouwe

Ben ik van Dietschen bloed
 Het Vaderland getrouwe
 Blijf ik tot in den dood.
 Een prinse van Oranje
 Ben ik vrij, onverveerd,
 Den koning van Hispanje,
 Heb ik altijd geëerd.

Mijn schild en mijn betrouwen
 Zijt gij, o God, mijn Heer !
 Op U zoo wil ik bouwen
 Verlaat mij nimmer meer.
 Dat ik toch vroom mag blijven
 Uw dienaar 't allen stond,
 De tirannie verdrijven
 Die mij het hart doorwondt.

EMIEL HULLEBROECK

Liederen voor ééne zangstem met klavierbegeleiding

15 reeksen van 6 liederen. — 3 frank per reeks.

Een bundeltje tweestemmige liederen

met klavierbegeleiding

a) Moederken alleen. b) Van 't schoone Wiedsterke. c) Voor 't Kantkussen.
d) Op Kerstdag. e) Koninginneliéd. f) Speldewerkstersliéd.

Prijs : 3 frank.

TER PERSE :

De 16e reeks liederen

(Zuid-Afrikaansche teksten.)

1) Afrikaans Wiegeliédje. 2) Sonnedaal. 3) Die Sterretjie. 4) Uit pure pret.
5) Studenteliéd. 6) Trouw.

Prijs : 3 frank.

Boekhandel **DE STANDAARD**, Greepstraat, 43
BRUSSEL.

---

12 Maleische liederen, in 4 bundeltjes

opgeteekend en bewerkt door EMIEL HULLEBROECK

Maleische en Nederlandsche tekst. — — — Ieder bundeltje : 2 frank.

Koningin der Belgen

liéd met klavierbegeleiding. — — — Prijs : fr. 1.25

Te verkrijgen bij G. ALSBACH & Co, Kalverstraat, Amsterdam